

• Vergonya Conseller,
Vergonya

• Quasi
sempre
feim tard

• Heretgies
a Ca's Sant

• El desgavell
de la xarxa viària

• On estudien els nins
Campaners

• Unes obres i una indignació

• Entrevista a la Gerent
de la Residencia

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 7 Num. 64 • Novembre 94 • 225 Pàgs. (I.V.A. inclosa)

*Gimnàs
Tothom*

**CURS
94 - 95**

- Gimnàstica de Manteniment
- Aeròbic (Joves i al·lotes)
- Jazz (Dansa moderna)
- Gimnàstica correctiva
- Cultura Física -Musculació
- Kung - fu, Kick Boxing
- Sauna
- Massatges i Electroteràpia

INFORMACIÓ:

Gimnàs
Tothom

Carrer Menorca
cantonada Llibertat
Tel. 65.28.08

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

**CANVI
a 220V**

Informi's:
(cridada gratuïta)

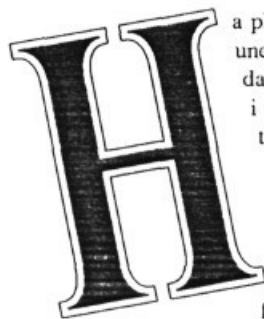
900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem...	5
Col·laboracions dels lectors...	6
Unes obres i una indignació...	7
El sanejament de Campos...	8
Setmana de Cuina...	8
Es crea una nova empresa...	9
Hem perdut el carro...	10
Costes, Sa Ràpita, ...	12
El desgavell de la xarxa viària	13
Llet Mallorquina denuncia...	14
L'Ajuntament allarga els terminis	15
Tots els anys són missioners	15
Grup d'Atenció als malalts	16
Notes d'Església	17
Fent una volta per la vila	18
Quasi sempre feim tard	20
Notícies Breus	22
Educació	24
Heretgies a Ca's Sant	25
Campos d'un Temps	26
Cultura	27
Col·laboració	28
Salut	30
Pàgines de Partits	31
Bàsquet	32
Temps de joc	33
C. E. Pesca Campos	34
L'Esport es mou...per Ruanda	35

Vergonya Conseller, Vergonya!

a plogut molt des que es varen pronunciar per primera vegada unes paraules semblants a uns cavallers que retrocedien acovardits davant el furor de la batalla. Aquells cavallers eren dels nostres i retrocedien davant la força impetuosa dels contraris. Avui també ha claudicat el nostre Honorable Conseller de Cultura, Educació i Esports i ha preparat el camí per poder seguir fent unes quantes passes enrera, encara més? a la migrada normalització lingüística.

La Llei de Normalització Lingüística en el seu article 22 diu: «El Govern de la Comunitat Autònoma, a fi de fer efectiu el dret a l'ensenyament en llengua catalana, ha d'establir els mitjans necessaris encaminats a fer realitat l'ús normal d'aquest idioma com a vehicle usual en l'àmbit de l'ensenyament en tots els centres docents». Si en aquests moments, i després de més de vuit anys, es demostra que a la majoria de centres de les Illes no s'ha aconseguit l'ús normal de la llengua catalana amb els pocs mitjans que ha posat el nostre Govern, ara es despenja el Conseller d'Educació amb una Ordre que deixa que els centres puguin desenvolupar tranquil·lament la seva tasca, ensenyant la llengua catalana, de quina manera? i fent en català la Plàstica, la Gimnàstica, etc. Fins i tot donaran permís per no fer en català cap assignatura.

Si és ver el que diu el Conseller que té el mateix objectiu que nosaltres: aconseguir que la llengua catalana es converteixi en la llengua vehicular i d'ensenyament de totes les escoles, però que diu que té un altre mètode, perquè essent com ell diu que és un tècnic, un pedagog i amb molts d'anys d'experiència, per què s'inventa un mètode que els sociolingüistes saben que duu a la substitució lingüística i no estudia i/o aplica els models reals que existeixen en aquests moments per normalitzar la llengua d'un poble?

N'hi resumirem uns quants de diferents colors:

Model de substitució lingüística. Imposa la llengua de l'estat a tot el país, a les escoles, als mitjans de comunicació i a tots els documents oficials i així desapareixen les llengües de les nacions d'aquell estat. Exemple: estat francès i la llengua occitana.

Model de substitució lingüística: Quan la llengua es troba en una situació molt precària en un país colonitzat, que ha estat poblat per moltes persones del país colonitzador, aquest país arriba a la independència i encara que declari oficial la llengua pròpia, les classes dirigents majoritàriament del país colonitzador i l'autoodi i el desconeixement de la pròpia llengua considerada inferior dels habitants del país, fan que aquesta es vegi abocada cap a la substitució lingüística. Exemple: estat irlandès i la llengua gaèlica.

Model de normalització lingüística. Quan en un estat hi perviuen unes quantes llengües i es permet que la llengua que s'usava en cada territori sigui la llengua pròpia. Exemple: estat belga i la llengua flamenca.

Model de normalització lingüística. El cas d'una nació que ha viscut escampada per molts de llocs del món i han après diferents llengües. En un moment de la història han aconseguit un territori, s'han pogut ajuntar, aprenent tots junts la que feia molts segles era la seva llengua. Exemple: estat israelita i la llengua hebrea.

Model de normalització lingüística. Nació que viu dins un estat que té una llengua diferent i que quan se n'adonen que la seva llengua està en perill, decideixen normalitzar-la a tots els nivells i adopten el model d'immersió lingüística per a les escoles. Exemple: estat canadenc, nació quebequesa i llengua francesa.

Per què si correm el perill de la nació irlandesa i no tenim independència, ni la llengua catalana és l'única oficial, adoptau un model de deixar fer i ja es posaran a estimar-la?

Per què si el cas més semblant al nostre és el del Quebec, no heu fet un Decret d'aprenentatge per immersió del català?

No serà perquè el partit del vostre Govern dona ordres des de Madrid, d'acord amb la línia de l'ABC i d'altres herbes per l'estil i estan totalment en contra de la normalització lingüística, quan al Principat de Catalunya s'ha anant desenvolupant la normalització lingüística en pau i harmonia, d'una manera exemplar, tot i aplicant, el mateix o semblant model que al Quebec?

I finalment, com pot ser que digueu que la llengua es normalitzarà perquè la gent es posarà a estimar-la per generació espontània, si el vostre President se'n va a usar-la per Madrid i la destrossa? Això vol dir que l'estima?

Honorable Conseller, des de la revista Ressò de Campos i amb tot el respecte del que sou mereixedor vos demanem que retireu l'ordre del 12-8-94, i que la substituiu per una de vertaderament normalitzadora. Així els vostres descendents vos podran recordar com una persona que va ser fidel als seu país i no a uns interessos polítics determinats.

Diuen que...

- UM ja té posada a la vila.
- encara n'hi ha que no poden sofrir que d'altres manifestin la seva opinió.
- UM, la mateixa que ara demana 50 milions per a Campos, es va oposar, juntament amb el PP, a la creació d'un fons de compensació per a Campos.
- si ens donassin 50 milions seria com una befa, sols no basten ni per pagar interessos.
- n'hi ha que perquè peguen cops a la paret ja es creuen clavar tatxetes.
- no és probable que ens tallin el llum dels carrers.
- i tanmateix que hi ha motius per fer-ho?
- només són 30 milions a GESA que es deuen.
- quan un particular no paga li tallen.
- aquest ajuntament, com els

anterior, ha seguit inaugurant ampliacions al cementiri.

— el dia de demà els ho haurém d'agrair, de moment seguirem anant a l'institut a poble extern, passejant amb una espelma i bevent aigua de Porreres.

— convendria fer una rifa o muntar una tómbola per millorar la situació de les arque municipals.

— regidors de l'Ajuntament de Campos sospiten que es passa la informació dels plens al diari abans que se celebrin.

— els diaris mai no parlen dels crèdits que es concerten.

— allà on hi ha pèl hi ha alegria.

— dóna'm peix i avui menjaré, ensenya'm a pescar i menjaré cada dia.

— ha plogut però ha plogut bé (de dalt a baix).

— això dels xibius acabarà en...

— tenir bones orelles, a l'hora d'ara ja no hauria de tenir massa importància però encara en té; és una llàstima.

— temps enrera les fraccions (quebrats) s'estudiaven amb exemples de coques, de trossos de coca i dels que a cada un corresponien.

— el exemples, exemples són.

— un cagadubtes és un que no sap com se n'ha de sortir.

— a la plaça dels Tres Molins (encara General Goded) s'hi veu

moguda.

— això ja és sa traca.

— seguim anant d'arracades i ens passejam amb el cul a l'aire.

— el temps que esperes al telèfon de La Sala s'amenitza l'estona amb musiqueta.

— què deuen fer tant de temps allà de dins?

— no se coneix en res.

— els amics de Sant Blai en duen moltes en marxa.

— Molt de papers banyats hi ha per devers l'Ajuntament

— Ara comencen a moure el cul i a posar nerviosa la gent

— I Costes segueix endavant

— Només se salvarà qui tindrà advocat, misser o un bon Sant que pregui per ell.

— I devers Sa Ràpita estan que no poden més.

— Ara també poden ampliar el Port Esportiu.

— S'Ajuntament és molt mal pagador.

— I si no, duis-hi una partida de factures i veureu.

— Na Rigo no piula massa.

— Sa Ximbomba ja no sona... ni sona ni sonarà... perquè...

— La qui du el mançig és Na Maria Moranta

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Llucmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

• Sípics farcides amb salsa d'esclata-sangs i fetge de gallina faraona. Tot regat amb vi de codony i llet de cabra murciana. Una delícia per a gastrònoms exquisits.

• Després del sopar, donar una almoïna (**limosna** en castellà) per als que pateixen fam a Ruanda.

• Inventar receptes de cuina impossibles. Així almanco s'entreté el personal cercant coses difícils. I qui no vol complicar-se la vida ja ho sap: una truita amb patates i quatre ous.

• El darrer C.D. dels UMPAPA'H: «Bordell», en català. Del que han tret en espanyol ja en parlarem un altre dia.

• Llegir el diari AVUI, justament ara que ha canviat el disseny i ha augmentat el contingut gràfic i literari. A les vuit del matí el trobareu al quiosc habitual. I val vint duros, com tots els altres.

• Donar la benvinguda a U.M. ara que ha obert local social a la vila. Coratge i endavant, que de més verdes n'han madurades.

• Comprar el vídeo del film «Al

final de la escapada» (**A bout de souffle**-1959), de Jean-Luc Godard. Mai no l'han projectat a la televisió; i això que és un film que subreixa els primers punts de la Història del Cinema.

• El llibre de Vincent T. Covello i Yuji Yoshimura «El arte japonés de contemplar las piedras. **Suiseki** i su uso con **Bonsai**» (Ed. Omega).

• Formatge tendre de Can Piris, i no perquè sigui de Campos. Sinó, senzillament, perquè és molt bo; sobretot el que no té sal.

• **PROBRE**, de **FORD**. Un cotxe de canvi manual, 5 velocitats. Motor de situació davantera transversal. Gasolina sense plom. Direcció assistida. Preu de cost: 3.709.000 pessetones.

• Anar a sopar de **Cassola** a «Cal Dimoni» d'Algaida disfressats d'àngel i amb una bella dama sucra.

• «Autoretrato del cronista» de J.L. Guarnier (Ed. Anagrama). Sobretot als bons estimadors del cinema. És tot un homenatge que li retrem.

• Per a les dones, els sostens **Wanderbra**. No perquè estiguin de moda, sinó perquè fan toquera.

• Per als homes: uns calçons apedaçats comprats a una paradeta d'**Es Baratllo** de Ciutat. I un **Durex** dins la butxaca.

• Dinar de **Pancuit** de tant en tant. O de conill amb caragols i fonoll enfarinat.

• La nova col·lecció de llibres «Quinze gran èxits» que han tret, a molt bon preu, diverses editorials

catalanes. El primer títol és «L'illa de Maïans», de Quim Monzó.

• **POBLENOU**. A TV3. I que no vos caigui cap llagrimeta.

• El film del basc Imanol Uribe «Días contados», amb Carmelo Gómez i Ruth Gabriel de protagonistes.

• Com a doble sessió cinematogràfica «Los peores años de nuestra vida», d'Emilio Martínez Lázaro; amb Gabino Diego i Ariadna Gil. No és res de l'altre món. Però hi ha coses pitjors: Tele Zinco.

• Dir-li a un mut que no sap escoltar.

• MD Walkman, de SONY.

• El recital de «Poemes cinematogràfics» que farà Damià Huguet a Ciutat. Dia 16 de desembre. Sabreu lloc i horari per la premsa.

• No jugar messions si sabeu que heu de perdre.

• Començar-vos a preparar per fer un dia de feina i un dia de festa, un dia de feina i un dia de festa, un dia de feina, dissabte i diumenge.

• No travelar massa, si potser.

• Si travelau aixecau-vos i mirau bé a dreta i esquerra.

• Per atravesar ja se sap... mirar dues vegades abans.

• Ara que tot va en contra, beveu un vi mallorquí, Ferrer de Binissalem, per exemple.

• Si empraueu ordinadors, anau alerta amb els virus informàtics.

• Tantes malalties empipen el personal.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2^{on} • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

PRODUCTES
ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Un exemple a seguir

A un raconet del poble, un grup d'homes feren una gran festa a les seves dones. Es varen canviar els papers, els homes per les dones; ells es posaren el davantal, es tancaren dins la cuina: cargols, frit, patata i rostit...

Elles aprofitaren per fer l'aperitiu i passejar per la Colònia.

Joan, Biel, Nadal, Llorenç i Toni ajudats pels seus fills, posaren punt i fi al PRIMER HOMENATGE A LES DONES servint gelat i ensaïmada.

Entre tots varen brindar que l'any que ve hi puguem tornar.

Ses Mestresses Agraïdes

Els meus anys a la Guarderia

He estat 10 anys a la guarderia, primer com a alumna i després "ajudant" qualche estoneta. Estar envoltada dels nins i les professores era la meua il·lusió de tots els dies de la setmana.

Les mestres són:

- Na Cati Cama: Na Cati és un poc xereca; no, no és que sigui xereca però té el seu mal geni.

- Na Margalida: Na Margalida és normal, no et renya ni et dóna aferrades pel coll.

- Na Cati Tous: Na Cati és amable i divertida.

- Na Glòria: Na Glòria és amable i comprensiva i li agraden molt els meus massatges.

- Na Maria: Na Maria és tan amable i carinyosa com el sol a l'hivern.

Foto: Foto Vidal

Estic molt agraïda a totes elles i que puguin seguir amb els nins i que siguin com unes mares per a ells com ho varen ser per a mi.

Magdalena Cirer Garcias (10 anys)

El goig de caminar a passes gegants

Un dia d'agost quan vaig a creuar les Rambles de cap al carrer dels Oms, esclatada de caminar i amb un sol que socorrava, de cop i volta «zig-zag», en dues tirades em passaren dos joves amb patins d'aquests que duen les rodetes just enmig del peu, bé dels que s'usen ara.

Quin gran invent, vaig pensar, saps que en fan de via, no sé com no hi ha més gent que els empra. Ells duen unes carpetes en la mà i pareixia que no els les molestaven

per res. Caminaven com si fos el més normal del món, i amb una aclucada d'ulls ja els vaig perdre de vista. Pens que més que una joguina és una eina molt útil, te desplaçes fàcilment, sense esforç, poc cost, no contamina i per estovar-se quasi no pesen ni embalumen.

Sols manca ésser jove i àgil. Quasi res!.

M. M.

Unes obres i una indignació

Joan Reus Pons, *Malta*, ha volgut fer mitjançant les planes de Ressor una crítica oberta a l'actuació, segons ell irresponsable i injusta, de l'Ajuntament de Campos. Els problemes i desperfectes que unes obres promogudes per l'Ajuntament han causat a una vivenda propietat d'aquest campaner, fan pensar que tenir un ajuntament com a veí és un mal negoci i un mal de cap. Clar, per part del més feble i innocent.

Els fets són els següents:

* El mes d'agost de 1992 es va tomar la casa del carrer Camí de Mar que feia cap de cantó amb el carrer Bartomeu Ballester. Aquesta casa pertanyia a l'Ajuntament i en aquest solar es té previst fer un espai públic.

* Joan Reus, propietari de la casa del costat que antigament formava una sola vivenda amb la casa esbucada, constata alguns temps després de l'esbucament, l'aparició d'un crull a l'interior del seu domicili. Aquest domicili era utilitzat com a lloc d'estudi i de reunió esporàdica pels seus fills; veient la considerable importància d'aquesta obertura que travessa la volta del sostre i que inclús l'impedeix obrir bé la porta per la pressió sobre el portal, Joan Reus decidí posar-se en contacte amb l'Ajuntament. Cercant una solució, la màxima autoritat municipal, deixà consternat a Joan Reus, ja que li va advertir que si la casa era inhabitable l'arquitecte municipal ordenaria el seu precinte.

* Les obres a realitzar per l'Ajuntament en el solar en qüestió havien de cobrir la façana lateral (que ara havia quedat, una vegada desapareguda la paret mestra, amb molt poc gruix) amb un revestiment de marès i material per aconseguir la solidesa necessària. Però aquestes obres s'han perllongat un interval de temps en el qual les pluges

augmentaren els deterioraments. S'ha de dir que, a més a més, no s'ha cobert completament la façana amb marès i que tampoc s'ha omplert l'espai intermig entre les dues parets. En una paraula, segons Joan Reus, aquesta és la història d'un «pegat»; una potinerada i matusserada de feina municipal, de la qual segurament no s'ha de culpar el picapedrer.

Encara està per veure que en quedarà d'aquest projecte de placeta i/o punt verd, tan mal situat, que tantes passes i empipades ha fet agafar a Joan Reus. Com sempre el ciutadà contribuent és totalment controlat a l'hora de les exigències administratives, però quan és l'individu que reivindica drets, el funcionament és incompetent.

Redacció.

7

— En Joan Malta no s'explica com s'ha arribat a aquesta situació

ll
lladó

GABINET lladó S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 • 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

Joan Verger assegura que el sanejament de Campos «És una necessitat inajornable».

El president del Consell Insular de Mallorca, Joan Verger, va inaugurar a finals del mes passat la xarxa d'aigua potable de Sa Ràpita, descobrint un monument commemoratiu de la realització d'aquesta obra instal·lat en el Centre Cívic de la localitat.

Verger va estar acompanyat pels membres de la institució insular, Joana Vidal i Francesc Antich, així com pel batle de Campos, Sebastià Roig, alguns membres de la corporació municipal i tècnics que havien participat en les obres.

En el decurs de l'acte, el president del CIM va dir: «sé que aquesta millora no és suficient per a aconseguir un bon sanejament del poble de Campos, ja que encara estan

pendents de construcció les xarxes d'aigua potable i residuals al poble, però puc assegurar que aquestes obres es realitzaran el més aviat possible, ja que és una necessitat inajornable».

Verger va afegir: «resulta impossible realitzar aquest projecte abans de la celebració de les properes eleccions municipals i autonòmiques, encara que tenc confiança en venir jo a inaugurar les noves xarxes d'aigua, perquè això significarà que el Partit Popular ha guanyat els comicis».

L'acte d'inauguració va finalitzar amb la signatura dels documents mitjançant els quals el CIM repeteix les obres.

Joan Sorell.

La Setmana de Cuina Mallorquina es consolida com un dels actes més preeminents de Sa Fira

Del 17 al 20 d'octubre es va celebrar la IV Setmana de Cuina Mallorquina, amb la qual l'Obra Cultural Balear contribueix al programa d'activitats de Sa Fira.

Aquesta edició es va encetar el dilluns, al Cellar Can Toni, amb el pregó de Miquel Sbert, inspector del Ministeri d'Educació i Ciència i doctor en Filologia Catalana. El títol de la conferència fou «La cuina dins la poesia mallorquina de tradició oral». Al llarg de 50 minuts, Miquel Sbert aconseguí captar l'interès del públic amb una xerrada on relacionà la cuina mallorquina amb una altra manifestació de la cultura popular d'aquesta terra: la glosa. El pregoner, un dels més versats en el tema de la poesia de tradició oral, presentà un estudi sobre la presència de missatges relacionats amb la cuina, el menjar i el beure dins el món de la glosa. A la segona part, feu una compilació de gloses que volgué dedicar a Coloma Abrines, Madò Coloma, relacionant cadascuna d'elles amb alguna recepta de la il·lustre cuinera campanera, la qual cosa provocà nombrosos aplaudiments del públic.

L'endemà, Joan Abrines, professor de cuina de l'institut Juníper Serra de Son Cladera i cuiner del restaurant can Carrossa de Lloseta, preparà tres interessants plats, unes cuixetes de pollastre farcides de castanyes amb salsa de magranes agres, una granada de bolets i un menjar blanc de taronja. Joan Abrines acudí a la seva cita acompanyat de dues de les seves alumnes de l'escola d'hosteleria.

El dimecres fou el torn del cuiner i propietari del Cellar Can Toni de Campos, Antoni Galmés, que ensenyà com es prepara un menú ben de la terra, a partir de receptes pròpies: començà amb uns xampinyons a l'allet, seguí amb unes burballes seques amb escamarlans i finalitzà amb una macedònia de fruites que té el mèrit de poder-se conservar més d'una setmana.

El dijous, dia de la Fira, arribà l'acte de clausura, que va consistir amb una visita a l'obrador de la pastisseria

Pomar on Macià Pomar demostrà com cadascú a casa seva i sense cap tipus d'ormeig especial es pot fabricar una deliciosa tortada de trufa i vermell d'ou. No quedà més remei que fer dos torns, ja que les vuitanta persones inscrites no haurien cabut totes plegades dins l'obrador.

D'aquesta forma finalitzà la IV Setmana de Cuina Mallorquina que, un any més ha comptat amb el patrocini de l'Ajuntament de Campos.

L'Obra Cultural Balear, amb la col·laboració de la Caixa de Balears, Sa Nostra, ha editat, com fa cada any, un llibre commemoratiu de l'event en el qual es recull un extracte de la conferència de Miquel Sbert i totes les receptes elaborades per Joan Abrines, Antoni Galmés i Macià Pomar durant aquests dies en què vàrem poder conèixer un poc més la nostra cuina, una cuina que, juntament amb altres valors culturals nostrats, configura un dels pilars sobre el qual es sustenta la nostra raó de ser col·lectiva. Aquest llibre es pot adquirir als mateixos punts de venda de Ressò.

Jaume Lladó

— El professor de cuina Joan Abrines va fer uns plats deliciosos

Es crea una nova empresa a Campos

DUMDUM Palomita Expres S. L. és el nom d'una important i original iniciativa empresarial campanera. Antoni Bonet, conegut empresari local, llançarà pròximament al mercat un producte alimentari per a aperitius: Les crispetes DUM DUM.

L'originalitat de la idea, degudament patentada i enregistrada i que s'ha gestat gairebé en la seva totalitat a la vila, recau en la presentació i preparació de les crispetes («palomitas»). Extracta de la fabricació d'un preparat amb blat de moro que s'envasa en unes tarrines d'alumini del tamany d'un plat recobertes amb un envoltori. Aquest envàs es distribuirà a Bars i Pubs que disposaran d'un petit forn, que en un minut mitjançant un sacseig i el simultani encalament, farà saltar les blanques i saboroses crispetes a una temperatura ideal llestes per al client.

La fabricació del producte té l'avantatge que no exigeix molt d'espai ni tampoc una excessiva maquinària complicada per aconseguir una elevada producció. De fet, gran part de la maquinària s'ha construït en un taller del nostre poble.

Pel que fa a la importància de la iniciativa s'ha de dir que ja es té prevista la distribució de les Dum Dum a diversos punts de l'estat i si l'acceptació és bona no es descarta arribar a Europa.

Per altra banda es pot donar lloc a un incentiu per a l'agricultura campanera si s'aconsegueix arribar a un acord amb alguns pagesos disposats a cultivar el blat de moro que és la matèria primera per a l'elaboració de les crispetes. Aproximadament existeixen uns vint-i-cinc tipus de llavors de blat de moro a partir de les quals gràcies als avanços de l'enginyeria genètica poden crear-se més de vint-i-cinc

— Antoni Bonet, un home emprenedor

mil híbrids. S'investigarà per cercar la llavor que s'adapti més a les nostres condicions climàtiques i de sòl per cercar un bon resultat que tant beneficiaria la malmesa agricultura local com abaratiria despeses a l'empresa.

Aquesta empresa sembla ser que ha posat esment en no utilitzar productes i processos negatius pel medi ambient i s'ha de destacar que la publicitat en el territori de parla catalana serà en aquesta llengua i en anglès per als turistes.

M. Alcaraz Vich

El "BANCO DE SANTANDER S. A."

comunica que ha nomenat com a
col·laborador extern per a la comarca
de Campos a **Miquel Obrador Lladó**

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01
07630 CAMPOS

Hem perdut el carro o encara hi som a temps?

Mentre nosaltres badam, l'Ajuntament de Santanyí fa passes per aconseguir l'institut

Jaume Lladó

Dia 15 de març passat es feia la inauguració oficial de les noves instal·lacions de l'escola Inspector Joan Capó de Felanitx. L'acte fou presidit pel Secretari d'Estat d'Educació, Alvaro Marchesi i el delegat del Ministeri d'Educació i Ciència a les illes Balears, Andreu Crespi. Cosme Adrover, batle de Santanyí hi era present. Després de l'acte, Cosme Adrover va saludar efusivament els dos personatges i se'l va veure parlar amb ells una bona estona. De què xerraven? No és difícil suposar que de la concessió del nou centre d'ensenyament secundari a Santanyí. A preguntes fetes per un periodista pocs moments després, Andreu Crespi, manifestava que Cosme Adrover el visitava cada instant per mirar d'arribar a un acord sobre l'institut. On era aquest dia Sebastià Roig? On era el batle de Campos? Es va preocupar d'assistir a la inauguració del col·legi felanitxer per mirar d'aprofitar l'avinentesa per conèixer

Foto: Cedida pel Setmanari Migjorn

— El batle de Santanyí, Cosme Adrover, parla amb el secretari d'estat d'Educació, Alvaro Marchesi i el delegat del Ministeri d'Educació i Ciència a les Illes Balears, Andreu Crespi, el dia de la inauguració de les noves instal·lacions del col·legi Joan Capó de Felanitx.

Alvaro Marchesi i fer punts per dur l'institut a Campos? Ben segur que aquest dia Sebastià Roig tenia altres prioritats; temes més importants a tractar que li varen impedir personar-s'hi. Possiblement havia de decidir

quina plaça convenia embellir.

El mateix dia, el vespre, a la Fundació la Caixa de Palma, el Secretari d'Estat d'Educació, Alvaro Marchesi aprofitava la seva estància a Mallorca per fer la presentació del seu llibre sobre la reforma educativa. Cosme Adrover, el batle de Santanyí, hi era present, fent mambelletes una darrera l'altra després de la intervenció de Marchesi i, procurant, situar-se a les primeres files perquè la seva presència no passàs desapercebuda. Sebastià Roig tampoc no hi va poder acudir. Altres temes de més importància el tornaren retenir. Per ventura havia d'estudiar si

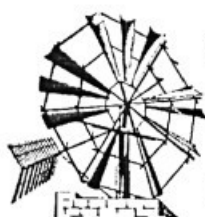
— No sembla que hi hagi un interès excessiu de l'ajuntament perquè es construeixi un institut públic al nostre poble.

10

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

havia de canviar alguna altra farola de lloc, després de la de davant l'ajuntament, una qüestió d'extraordinària importància pel futur de Campos.

Dia 13 d'octubre, a les 19:30, el delegat d'Educació a les Illes Balears, Andreu Crespi, impartia una conferència al Club Diario de Mallorca amb el títol «L'educació al segle XXI». Cosme Adrover, batle de Santanyí hi tornava a ser i, com és habitual, a les primeres files. Cosme Adrover, ben mudat i amb la corbata dels diumenges tornà obsequiar amb una bona quantitat d'aplaudiments la xerrada d'Andreu Crespi: es veu que li va agradar molt. I per la posició que ocupava dins la sala, seguí que Andreu Crespi s'hi va fixar. Ni l'ombra del batle de Campos. Assumptes d'extrema urgència degueren retenir Sebastià Roig que no li va poder acudir. Tal vegada havia d'inspeccionar com van les obres del nou poliesportiu cobert municipal? Ah no, que encara no han començat, malgrat facis tants d'anys que se'n parla! Devia ser una altra cosa.

El mateix dia, Andreu Crespi signava un conveni amb 21 baules de Mallorca per finançar activitats extraescolars. Segons informava el diari Última Hora, entre els ajuntaments

signants, Campos no hi era.

El fet és que no sembla que hi hagi un interès excessiu a l'Ajuntament de Campos perquè es construeixi un institut públic al nostre poble. L'únic que se sap és que es va dur a ple una proposta per la qual l'ajuntament col·laboraria amb la financiació de la construcció de l'institut amb 70 milions de pessetes, institut que, cal dir, l'ajuntament ja ha renunciat que pugui acollir alumnes fins als 18 anys d'edat i que ja es conforma que sigui només d'ESO (fins als 16 anys). Mentre, l'Ajuntament de Santanyí ofereix una quantitat molt més grossa al Ministeri d'Educació i Ciència (MEC), perquè a Santanyí sí que hi hagi ensenyament fins als 18 anys. De totes formes la proposta de l'Ajuntament de Campos de cofinanciació amb 70 milions, al moment de tancar l'edició de Ressor, no estava plasmada a cap conveni entre l'ajuntament i el MEC. Per què es perd, pel MEC o per l'ajuntament? No ho sé.

Per tant, en primer lloc, ja es renuncia a aportar una quantitat suficient perquè l'hipotètic institut campaner pugui impartir batxillerats i mòduls professionals. En segon, la tímida oferta de l'ajuntament d'aportar

només 70 milions de pessetes perquè es pugui construir un centre únicament d'ESO, queda aturat damunt la taula i no es signa el conveni amb el Ministeri d'Educació.

L'Ajuntament de Muro, amb menys de 200 milions de pessetes ha construït un institut al seu terme municipal. No podia fer el mateix el de Campos? I què si s'ha d'endeutar amb 200 milions de pessetes de no res: ja hi tenim experiència amb aquest tipus d'endeutament. L'important no és si l'Ajuntament de Campos s'ha d'endeutar o no sinó quan i perquè val la pena endeutar-se. Jo pens, sincerament que, en aquest cas s'hauria de fer un esforç pressupostari per poder realitzar les obres, ja que l'oportunitat que tenim avui, tal vegada no es tora repetir en molts d'anys, o tal vegada mai. Endeutar-se per construir un institut o fer-ho per reformar places? Vet ací la disjuntiva. Què és més prioritari? És clar, per a mi, i per a molts de pares i mares l'institut, per l'ajuntament, les places. Les places, malgrat estigui molt bé que s'arreglin i s'embellesquin, poden esperar. L'institut, o es construeix ara, o, tal vegada, no en tinguem mai.

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89 • 07630 CAMPOS

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

BUGADERIA
TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

Costes, Sa Ràpita, Ses Covetes i Es Trenc

Els propietaris afectats ja han estat notificats

Segueix tramitant-se l'Expedient de posar fites i delimitar el domini públic marítimo-terrestre de tota la costa de Campos.

Aquest estiu ja se n'ha parlat molt i no sempre de forma clara i informativa.

Els propietaris varen ser convocats públicament al Butlletí Oficial de dia 17 de setembre per tal de comparèixer sobre els terrenys per tal de poder veure quins són els límits prevists i quins terrenys agafarà el nou domini públic. Durant el mes d'octubre s'han anat fent actes de delimitació per diverses zones:

— 6 d'octubre, Sa Ràpita, Avda. Miramar, des de C/ Lobo de Mar fins a C/ Cachalote.

— 10 d'octubre, en front de C/ Doncella a C/ Pulpo, de Sa Ràpita.

— 13 d'octubre, en front de C/ Mero fins al Club Nàutic de Sa Ràpita

— 17 d'octubre, en front del Port Esportiu de Sa Ràpita.

— El mateix dia a Ses Covetes.

— 19 i 20 d'octubre a Sa Barrala, Es Trenc i pròxims.

— 24 d'octubre, sector pròxim a Sa Colònia de St. Jordi.

— El mateix dia al sector pròxim al Balneari de la Font Santa.

— 27 d'octubre, Ses Arenes i Hotel Marquès del Palmer.

— El mateix dia a la Salinera (Es Salobrar).

Fets tots aquests actes on els propietaris hauran pogut al·legar tot el que vulguin segons el seu dret, s'obre un termini de **15 dies** (que suposam hàbils o no festius) per formular al·legacions i proposar alternatives a la delimitació proposada i comunicada de forma motivada.

Passat aquest temps, el Servei de

Foto: Foto Vidal

— Ara comencen els nervis sobre la delimitació de la costa

Costes ha de formular el PROJECTE de DELIMITACIÓ, amb els següents: memòria i justificació, plànols topogràfics al manco 1/1000, plec de condicions per replantejar i fitar i pressupost estimatiu. L'Art. 25 de la Llei de Costes, prou important, imposa obrir un nou període d'informació pública si suposa una modificació substancial de la delimitació provisional prèvia. Després s'envia a Madrid perquè s'aprovi per Ordre del Ministre d'Obres Públiques. Aquesta Ordre se notificarà als propietaris i afectats.

L'aprovació de la delimitació del domini públic declara la possessió i titularitat com a propietaris en favor de l'Estat però amb una transitorietat que preveuen les Disposicions Transitòries 4a i 1era. La Llei diu que els terrenys que guanyi la nova delimitació i sien propietat de particulars seran concedits per l'Estat per 30 anys prorrogables per 30 anys més

respectant els usos i aprofitaments existents, sense obligació de pagar cànon. Es reconeix, doncs, un règim particular per les propietats de primera línia, que, sens dubte, són les afectades. No perdem de vista que parlem del domini públic o línia de la zona marítimo-terrestre. A més, hi ha llavors les servituds de protecció (20 mts a zona urbana o amb Pla Parcial aprovat, 100 mts. si no ho és) i la servitud de trànsit (6 mts. ampliable a 20 mts.)

L'actuació municipal en aquests Expedients és molt important i està recollida a la Llei. A hores d'ara l'Ajuntament ha d'haver informat ja a Costes sobre el seu parer. De totes formes els particulars també poden al·legar i reclamar pel seu compte o posant l'assumpte en mans d'advocats.

Redacció.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

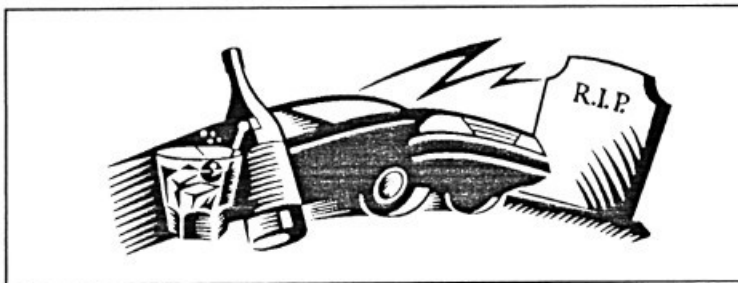
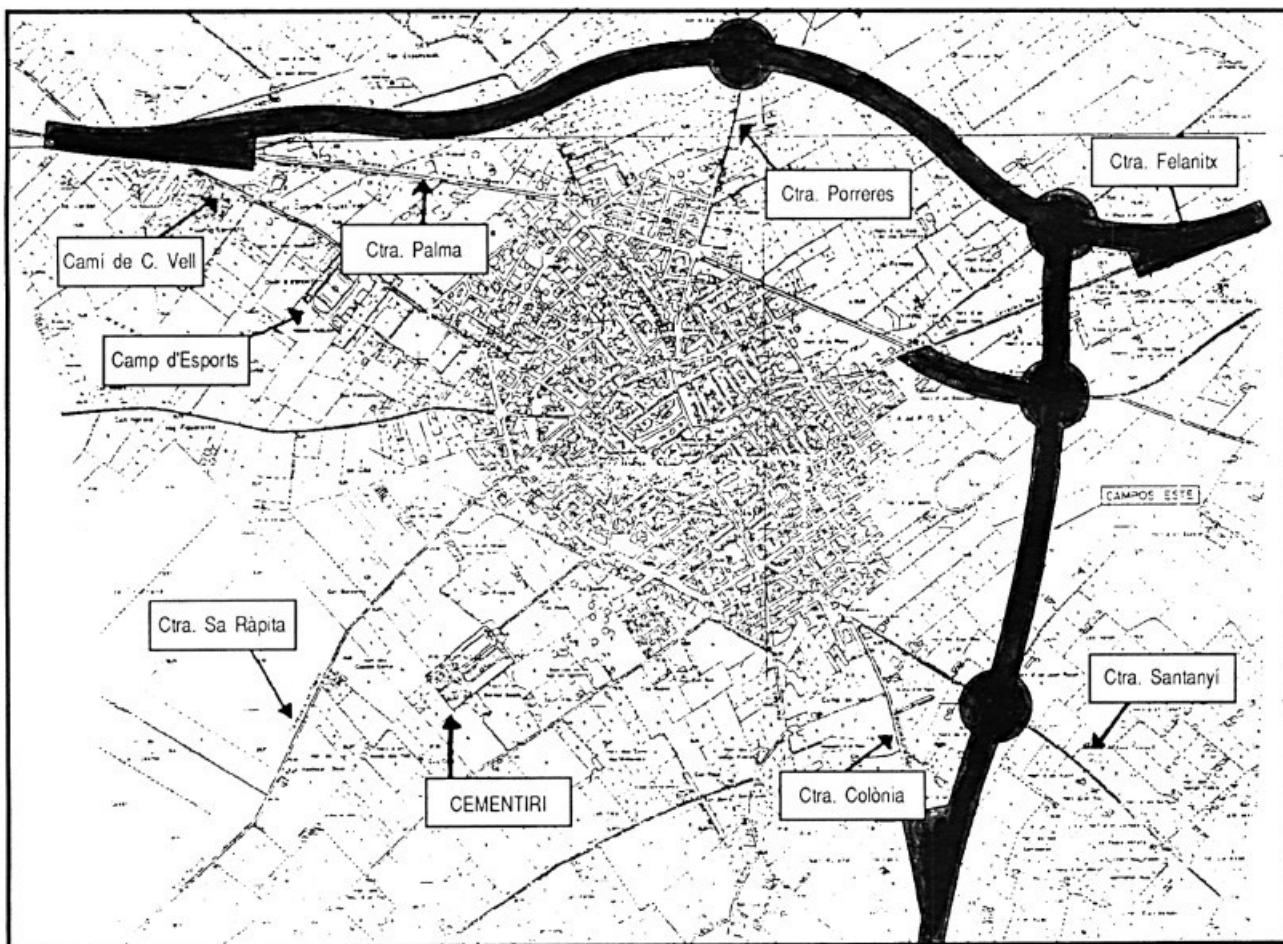
El desgavell de la xarxa viària

El nou Pla de Carreteres, dissenyat per la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, a part de ser una obra faraònica és una de les més grosses animalades que se li hagi pogut passar pel cap a algú, pel que respecta a la zona de Campos, encara que pens que el panorama de Campos es pot extrapol·lar a la resta del Pla de Carreteres. Un Pla de Carreteres que preveu l'augment del nombre de cotxes que hi puguin circular, la disminució del temps d'arribada a un lloc concret, etc. Però també s'han de tenir en compte altres factors: amb aquest nou Pla, com es veu al mapa adjunt, queda constància

de les ganes de fer malbé al medi ambient, per part del nostre govern, veient el nou traçat de part de les carreteres. No bastava arreglar les carreteres ja fetes eixamplant-les, millorant el pis, etc? (Evitant les sempre molestes expropiacions). I aquesta millora, per què? Per poder fer més via amb els cotxes? (I que el nombre d'accidents augmenti any rera any?). Per desviar tot el trànsit del poble? (I que l'economia de les empreses que viuen, sobretot a l'estiu, del pas de vianants trontolli?). I les nostres rondes, per a què es faran servir? (Per als «animals» de la fira de maig, pels

«cotxets» de la fira d'actubre, etc?) Tots els que havien muntat negocis pensant en el desviament per les rondes del trànsit rodant ho tenen clar; els doblers que es varen fer servir per fer les rondes, perdran totalment la seva funció inicial. S'haguessin pogut fer servir -en cas de saber-ho- per a altres obres d'infraestructura necessàries a Campos, els que tinguin horts o terres per on hagi de passar la carretera que tremolin... I, sobretot, el que està clar és que el Govern Balear, de la marxa que va, aviat no tindrà on construir carreteres.

Pep Toni Sala

Llet Mallorquina denuncia el Govern a la Comissió Europea de Brusel·les

Per greuge comparatiu i competència deslleial amb Agama

Llet Mallorquina és una societat de productors lleters de la zona del Migjorn, que decidiren desfer-se d'Agama per comercialitzar la seva producció ells mateixos. Un gran nombre d'aquests productors pertanyen al poble de Campos. Els màxims dirigents de Llet Mallorquina encapçalats per Jaume Mas, assessor, Jaume Vidal, president i Maria Vidal, vocal, han decidit posar en coneixement de les autoritats europees el que està realitzant el Govern de Gabriel Cañellas amb la central lletera Agama.

L'executiu aportarà en els seus pressuposts la quantitat de 1010 milions de pessetes per Agama com empresa pública. Per altra banda, i dins la partida de la Conselleria d'Agricultura, s'injectarà aprop d'uns 400 més per l'ampliació de capital. Segons Llet Mallorquina aquesta ajuda és «una clara competència deslleial que només servirà per tirar abaix una iniciativa privada». Un altre dels aspectes que ha produït molts de comentaris els darrers dies és les manifestacions al Parlament Balear d'Alexandre Forcades, Director Gerent d'Agama, que va dir que si era necessari duria llet de la península. Forcades argumentà les seves manifestacions dient que si oferís més doblers als ramaders d'aquí per tornar a Agama «començaria una revolució en el preu lleter» que no estava disposat que es produís. La polèmica s'ha començat dins el sector lleter quan es va conèixer que els ramaders de la península cobren el litre a 50 pesetes i als de Campos Agama els la paga a 41. Amb aquestes dades és bo de fer raonar que Agama (empresa pública del Govern) pagarà quasi 10 pessetes més als ramaders de la península que als de Mallorca.

Llet Mallorquina considera que «es tracta d'un greuge comparatiu i no entén quin Govern de Comunitat Autònoma amenaça als seus ramaders dient que durà llet de la península». Jaume Mas manifesta que el Govern Balear no ha volgut escoltar en cap moment el projecte de Llet Mallorquina, qualificant l'actitud del conseller Pere J. Morey com a «Molt desagra-

dable, poc ètica i dolenta des del punt de vista polític». Segons Mas el Govern veu a Llet Mallorquina com una competència i per això «no ens fa cas».

Davant d'aquests fets, Llet Mallorquina ha decidit acudir a Brusel·les perquè coneguin el que està fent el Govern Balear amb la central lletera Agama.

UNA ALTERNATIVA AL SECTOR LLETER

La iniciativa de Llet Mallorquina és sens dubte una alternativa a Agama i per tant al que representa el sector lleter. L'objectiu de la societat no és altre que el poder pagar la llet als pagesos a 50 pessetes el litre, amb la intenció d'aconseguir rentabilitat a les seves explotacions agràries. A l'actualitat estan produint llet de primera qualitat i tota de vaques de Mallorca, amb la marca Pil·larí, abans d'entrar en el mercat amb un nou logotip. Llet Mallorquina té intencions de convertir-se en una gran empresa que generi un alt volum de negoci. Llet Mallorquina va néixer com instrument per comercialitzar la llet dels seus 45 associats que representen a 35 ex-ploacions ramaderes.

La societat construirà una planta embotelladora a Son Rango, entre Campos i Santanyí, on amb un pressupost de 400 milions de pessetes tenen la intenció d'elaborar sobre els

100.000 litres diaris. Es tractarà d'una de les plantes més modernes de l'actualitat i que només necessitarà 14 treballadors pel seu funcionalment, mentre que la distribució dels productes ja l'estan realitzant empreses especialitzades. La societat va instal·lar un estand a la fira de Campos, on els visitants varen poder degustar els productes que estan realitzant.

En l'actualitat es fa molt difícil poder subsistir amb el preu que estan pagant a la central lletera Agama, per això des de Llet Mallorquina s'està fent un esforç per poder donar 47 pessetes per litre als seus associats. Fins a la data els ramaders es mostren molt satisfets de com funciona el projecte, ja que els seus ingressos mensuals han augmentat de forma considerable des que aporten la seva producció.

Des de la societat neguen en tot moment les afirmacions del conseller Morey, com les del president Cañellas, quan diuen que fiquen doblers dins Agama perquè és l'única manera de salvar el sector ramader. Des de Llet Mallorquina estan demostrant que això no és així, aconseguint introduir en el mercat els seus propis productes, la llet amb tots els seus ingredients naturals i el batut de cacau, amb molta acceptació.

Miquel Adrover

— La llet Pil·larí ja és a la venda a tots els comerços de Campos

L'Ajuntament allarga els terminis

Segons el Decret dictat pel Batle, Sr. Sebastià Roig, dia 30 de juny d'enguany a l'Ajuntament consideren «desmesurat el nombre de sol·licituds que actualment estan en tramitació a les dependències d'aquest Ajuntament, amb relació amb els recursos humans i materials de què es disposa, i sense possibilitat d'ampliar aquests recursos dins del presente exercici»

Per això el Batle ha resolt d'ampliar el termini per a la tramitació i resolució de sol·licituds i expedients de qualsevol tipus per termini igual a l'establert inicialment.

Això vol dir que es dupliquen els terminis per a resoldre. I hem de tenir en compte que molts de terminis són de mesos. No sabem si els campaners també tendrem doble termini per a pagar els impostos o les contribucions però es quasi segur que no. És sorprenent que digui el Batle

que hi ha tants d'expedients i per altra banda diu que ha davallat moltíssim l'activitat de concessió de llicències.

Convocada una plaça per la Policia Local

Dia 8 d'octubre passat l'Ajuntament va aprovar les Bases per a convocar el Procés selectiu per a destinar un agent de la Policia Local a tasques administratives, dins la Policia Local. Això suposa que es convocarà prest aquest procés selectiu.

Redacció.

15

Tots els anys són missioners

El dia del xineta ja és passat.

Ara tots els fets deplorables i vergonyosos del segle quasi XXI els ens mostren per pa i per sal. Això sí, el que ells volen, perquè justament tenen per triar, sense anar-se'n al tercer món.

La tele, les pàgines dels diaris, són els mitjans que a més d'un han esgarriat. Precisament és el que es pretén, que impactin el/la nineta i ferin el cor quasi sempre, sols per esser notícia. Notícia!, no sé fins a quin punt es diu tota la veritat, justament el difícil és veure la situació sense por, neutral, sense afegir-hi criteris propis ni per una banda ni per l'altra, tanmateix la conclusió sol esser sempre la mateixa: Interessos creats de poder, de posseir recolzats per qualche país desenvolupat, de cara a una ètnia o grup concret i convenient.

És bo veure el que passa. És bona la sensibilització que s'ha aconseguit per Ruanda, però no hem d'oblidar que tots aquests esdeveniments tenen un motiu i una causa empresa sempre per la por de l'opressió, i no cal veure-ho com a barbàries realitzades per una ètnia diferent a la nostra, perquè diuen que nosaltres, malgrat ens pesi, som ben iguals, potser pitjors, tenim mmitjans molt més sofisticats i més eficaços que segons quins que es veuen a Ruanda, com matar-se a garrotades. No, nosaltres no. Nosaltres inclús ens podem donar el luxe de sentir-nos inconscients del que passa i que per la nostra insolidaritat es maten i morin de fam. No parlem d'excuses i raons que sabem exposar en convincent soltura cercant la coa al peix, a fi d'escapolir-nos del que ens incomoda.

No valdria més que ens escarrufàs la indiferència,

poder fer i no fer, col·laborar i no col·laborar...?. Recordem que els problemes del Tercer Món també són problemes del Primer Món. Sols per la nostra supervivència convendria esser veu de les veus enfangades pels poders descontrolats. Una veu que arribàs amb tanta força, que les respostes fossin conscients i conseqüents pels polítics que tenen en les seves mans poder evitar-ho.

Parceix que qualche cosa es va fent, però no pensem que basta. Hauria de ser un compromís assumit de per vida, per sistema, en mitjans econòmics i serveis que respectassin la cultura i els costums d'allà per molt diferents que fossin als nostres. Ells tenen moltes coses positives, moltíssimes de les quals podem aprendre. Diuen els missioners que ells reben molt més del que donen.

Cal que qualche africà, sudamericà, etc.,... pogués dir el mateix dels mallorquins.

M. M.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Memòria de les activitats d'estiu del Grup d'Atenció als malalts

Aquest estiu el Grup d'Atenció als Malalts dedicà les activitats als nins amb minusvalies.

Començarem en el mes de maig amb l'anada a la festa del Palmer on prengueren part als jocs que estaven organitzats.

En el mes de juny anàrem amb els nins i les persones majors a Lluç, a celebrar el Dia Mundial del Malalt, sota el lema «Celebrar la vida».

A finals del mes de juliol anàrem a passar el dia a Ses Covetes, aprofitarem per nedar un poc i prendre un bon gelat.

Per les festes de la Mare de Déu d'Agost vàrem participar en el concurs de Dibuix al carrer (per cert, amb un dibuix que resultà una meravella).

En el mes de setembre, per acomiadar l'estiu, vàrem anar d'excursió al Safari on tots vàrem gaudir de les espècies animals que només havíem vist als llibres o a la televisió (girafes, hipopòtams...)

A part d'aquestes sortides durant

el mes d'agost es dugueren a terme una sèrie d'activitats en col·laboració amb els Serveis Socials de l'Ajuntament.

Cal assenyalar que per aquest hivern tenim previst seguir col·laborant conjuntament, a fi de fer possible la integració dels nins a la vida del poble.

A part d'aquesta col·laboració, el Grup continuarà amb les seves activitats habituals per tal de contribuir, en la mesura de les seves possibilitats, en el benestar d'aquests nins i les persones majors.

Grup d'Atenció als Malalts

16

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

CICLOS GORI

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

Tots Sants convoca la gent al Cementeri

Dia Primer de Novembre és un dia sempre especial. A Campos, com gairebé tots els pobles, es celebra amb una memòria especial per als difunts, per als de l'any i per als de la família. El Cementeri, abans que l'Església Parroquial, és el punt de trobada i referència. Realment, apart de les flors i de l'ornamentació, és un bon dia per a reflexionar sobre la santedat i la mort, sobre els germans que ens han precedit i sobre la fugacitat de la vida. Unes reflexions que enguany feiem passades per aigua, però no per això menys importants.

— El Cementeri és cita obligada per Tots Sants

17

L'escultura de Sor Maria Rafela ja està pagada

Segons informa la Comissió del Centenari, encara que pareixi enfora, enguany, efectivament, s'ha acabat de pagar l'escultura de Sor Maria Rafela o Sa Mestra Casesnoves, donada pel Poble de Campos en memòria d'aquesta Filla Il·lustre seva i col·locada a la placeta d'Es Convent. És una de les obres perennes del I Centenari de la Fundació de les Monges dels Sagrats Cors, les nostres monges, que conjuntament amb la Parròquia i la Diòcesis iniciaren i segueixen el Procés de

Beatificació de la Mare Fundadora, Sor Maria Rafela del Sagrat Cor, procés que segueix lent però endavant a Roma, amb la Postulació del Pare Mas, C.R. La Comissió del Centenari i les Germanes MM. dels Sagrats Cors han manifestat repetidament el seu profund agraïment al poble per totes les ajudes rebudes.

S'Esquella.

— Sor Maria Rafela va ser una Mestra espiritual

Cristalleria CAMPOS C.B.

Jaume Vadell Adrover

Joan Oliver Bordoy

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • 07630 CAMPOS

Sor Maria, Gerent de La Residència de Persones Majors

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— «La necessitat més urgent que tenim és un ascensor»

Sor Maria és membre de la Congregació de Missioneres del Sagrat Cor, té els estudis d'Ajudant Tècnic Sanitari (A.T.S.) i des de fa tres anys i mig ocupa el càrrec de Gerent de la Residència de Persones Majors de Campos.

La seva experiència de 21 anys a la Clínica Mare Nostrum li ha servit per poder dur endavant una feina com aquesta des del dia de la seva inauguració, l'any 1991.

— Quina és la funció que fa la Residència?

— La funció que feim és la d'acollir les persones que estan totes soles, i d'altres que per diverses circumstàncies no els poden tenir a casa seva. Aquí atenem aquestes persones en totes les seves necessitats, tant corporals com espirituals.

— Quantes persones hi ha actualment i quina és la seva capacitat?

— Hi ha 30 habitacions. Ara tenim 34 residents, entre ells hi ha 4 matrimonis. Totes les habitacions estan plenes.

— Hi ha més homes o més dones?

— Un 50%, això és molt curiós, però no ha estat triat, ha vingut així.

— Quina és la relació entre els residents?

— Entre ells la relació és bastant bona. Problemes no en tenim. Els problemes que hi pot haver són deguts

al caràcter de les persones; són els problemes propis que duen la convivència entre persones que quasi no es coneixen i han de viure plegades. Pensau que la majoria són persones que estan avesades a estar totes soles i aquí han de conviure amb moltes altres.

— Quins són els requisits necessaris per a ingressar a la Residència?

— Han de ser majors de 65 anys i han d'estar en situació de jubilats. Han de dur també un certificat com mentre no tenen cap malaltia infecto-contagiosa.

És una residència, en principi, de persones vàlides; encara que després una vegada estan aquí de dins en qualsevol que els passa se'ls atén.

La sol·licitud es fa a través dels Serveis Socials de l'Ajuntament. Llavors es reuneix la Comissió del Patronat per decidir si es pot fer l'ingrés.

— Com funciona aquest Patronat?

— La Residència es regeix per un Patronat que té una Comissió per a solventar qualsevol qüestió que es pugui plantejar.

Actualment aquest Patronat està format per un President (que és el Batle de Campos), l'Assistent Social, un representat de la Residència (que en aquest cas som jo) i un representat del poble.

— Com paguen els residents la seva estància?

— Paguen un 80% de la seva pensió. Això, naturalment, no serveix per cobrir les despeses. Rebem ajuda de l'Ajuntament i del Consell Insular. Sense aquestes ajudes no podríem subsistir.

— És molta de feina però estam contents, ens sentim molt acceptades pel poble.

— Quines atencions especials reben?

— Si han de fer una dieta especial, se'ls la fa; també se'ls fa totes les cures que necessiten, posam injeccions, ens cuidam de la seva medicació...

Quant a fer-los recuperació no podem fer molt, perquè no tenim cap aparell per fer-ne, però fem el que podem ajudant-los manualment.

Respecte als metges, cada persona té el seu a l'Ambulatori però nosaltres ens ocupam d'acompanyar-los o tiram la targeta perquè vengui aquí a visitar-los quan l'han de menester.

— Quin personal hi fa feina a la Residència?

— Som deu persones. Quatre som monges, però dues estan jubilades i més que res ens fa companyia, encara que Sor Teresa fa molta de feina perquè se n'encarrega de tota la roba, la repassa, si l'ha de marcar la marca (tota la roba està marcada amb el número de l'habitació)... fa molta de feina, no sé com ho faríem sense ella.

Sor Magdalena té 90 anys, des del principi sempre ha estat amb nosaltres i l'estimam molt. Llavors hi ha Sor Joana que és Auxiliar de Clínica i una servidora, que som A.T.S.

Després hi ha sis dones més, que en realitat a fer feina només són quatre perquè sempre n'hi ha dues que tenen els seus dies lliures. Dues estan a la cuina on hi ha molta feina perquè també feim el menjar per al Club de la Tercera Edat.

Tenim un personal molt eficient, pareix que fan feina amb molt de gust.

— Pot usar el servei de menjador qualsevol persona?

— No, nosaltres únicament servim el menjar al Club de la Tercera Edat i també el preparam per dur a domicili a través dels Serveis Socials de l'Ajuntament. És a dir, quan hi ha persones que ho necessiten, les treballadores socials s'encarreguen de venir-lo a cercar i després distribuir-lo a les seves cases.

— Com és la vida diària dins el Centre?

— La vida diària d'un resident és una vida molt lliure, perquè només

✓ Fent una volta per la vila

han de comparèixer a les hores de les menjades; el berenar és a les nou, el dinar a la una i el sopar a les set del vespre, no estan obligats a res més.

Cada dia a les cinc i mitja de l'horabaixa hi ha missa, hi assisteixen lliurement, no estan obligats a res.

També poden mirar la televisió, jugar a cartes, dòmino...

Quan a nosaltres, ens aixecam a les sis del matí i fins a les set i mitja tenim una estona per a les nostres oracions. Després ja començam a preparar els berenars i donar-los a aquests residents que no es poden aixecar per ells mateixos. Llavors els hem de rentar, els hem d'aixecar, fer les cures, cada dia es renta la roba... Tenim molta de feina.

— De quins entreteniments disposes?

— Tenim una sala de televisió on passen molt de temps, també tenen jocs i una biblioteca amb llibres i revistes a la qual assisteixen bastant.

— Quines activitats se solen organitzar?

— Activitats regulars no en tenim cap, cadascú va per ell. Les dones fan ganxet, cusen... n'hi ha una que va dur la màquina de ca seva i cus. També hi ha un home que se'n cuida del jardí.

Al llarg de l'any solem organitzar-los festes. Cada any fem unes matances perquè pensam que és una cosa molt tradicional i ho feim perquè no s'enyorin. Pels Reis, els Reis vénen aquí i fem una festa molt guapa, duen un regal a cada un. Feim també la festa de la inauguració. I per Nadal solem organitzar festetes amb grups locals: Brot de Taperera, la Coral Infantil, un grup que ha començat a tocar ara...

Solem amenitzar sobre tot les festes de Nadal pels que no se'n van a ca seva. També celebrem el Sant de cadascun i els feim un regalet.

— Solen sortir per anar-se'n a ca seva?

— Per Nadal n'hi ha que se'n van, no molts de dies, però sí uns quants per estar amb la família.

De vegades també se'n van de vacances si tenen una caseta.

— Quines necessitats més urgents teniu?

— La necessitat més urgent que tenim és un ascensor per poder pujar a la planta de dalt, però això ja està en negociacions amb l'Ajuntament.

De moment no tenim cap altra

necessitat, amb el personal que tenim i el cotxe de la Comunitat que ens serveix per acompanyar els malalts al metge, a fer recptes, a fer compres... en tenim suficient.

Quan hem d'acompanyar un malalt a Palma ens va molt bé l'ambulància.

— Com a directora de la Residència, quina és la vostra relació amb els residents?

— Més que com a Directora o Gerent tenc una relació més personal amb ells. Intent acollir-los amb totes les seves necessitats i sobretot, escoltar-los. Tenen una gran necessitat de ser escoltats. N'hi ha que si els escoltes ja estan bons.

— En aquest temps heu tingut cap fet destacable?

— Com a anècdota puc contar que un dia al vespre un resident no va comparèixer, ens va preocupar molt, el vàrem cercar per tot i com que no el trobàvem vàrem cridar la Policia Local. El varen trobar assegut en un cafè que no se n'havia temut de quina hora era.

Una altra vegada vaig haver d'anar a cercar-ne dos que s'havien anat a passejar per un camí de foravila i es va posar a ploure ben fort. Els vaig trobar amagats dins una bovera i els vaig haver de dur amb el cotxe. No haurien pogut tornar de l'aigua que hi havia.

— Què ha significat per a vós aquest temps a càrrec de la Residència?

— És una satisfacció molt grossa

la que tenim, estam molt contentes. Ens trobam molt bé dins el poble, ens hem sentit molt acollides. També per part de l'Ajuntament hem tingut una ajuda molt gran, qualsevol pega tot d'una la resolen.

Personalment m'ha omplert molt. Jo havia estat molts d'anys a un Clínica i el tracte amb el malalt m'agradava molt, però crec que és més gratificant aquesta feina, t'omple molt. A més, ets molt útil, és gent que et necessita i entregant el teu amor és molt gratificant.

Jo sempre havia dit que quan diguessin de retirar-me, m'enviassin a Campos. Concixia un poc el poble i m'agradava, també aquí tenim la casa de la Fundadora i per això em feia moltes ganes. He pogut venir abans, també Sor Joana s'hi troba molt bé. És molta de feina però etam contentes, ens sentim molt acceptades pel poble.

Després de la xerrada, Sor Maria ens mostra les dependències de la Residència. Podem comprovar la feina que dia a dia el personal va fent per al benestar de les persones majors que allà viuen.

Ens acomiadam de Sor Maria donant-li les gràcies per haver-nos dedicat un poc del seu temps tan ocupat i l'animam a seguir amb aquesta tasca que de segur creim que li proporciona tanta gratificació personal.

Antònia Sitjar
Núria Vives

— «La majoria de residents tenen una gran necessitat de ser escoltats»

Quasi sempre feim tard

Pel que hem llegit -i sabut- darrerament, el nostre batle ha campat ben ample, amollant a tort i a dret a la premsa illenca incongruències ben grosses. Potser no hi venia al pas dir-les petites. I ja que hi era va parlar pel broc gros, que és per solen sortir les bestieses més elementals, els pensaments més dúctils, les més sàvies raons. Així d'elemental -potser fins i tot sarcàstic- Sebastià Roig va manifestar que «Campos desaprovechó su momento, y fue no pedir indirectamente más compensaciones cuando se creó el área de protección Es Salobrar/Es Trenc». La qual cosa no resulta gens profètica, però evidència, i ben obertament, un error tàctic del qual ell n'és un dels responsables com a compensador i defensor potencial, polític, que n'era de tot aquell macro-projecte urbanístic que ara calla, i que encara n'és. Com a batle vetlla indecises possibilitats...

A més, i en un trosset de paper del mateix diari -a Mallorca tots els diaris poden- hi afegeix, el nostre batle, incongruències com ho és ara aquesta: «Los males que sufre este pueblo no son de ahora, se equivocaron nuestros padres. Había una planificación por la que Campos debía dedicarse al monocultivo de la leche: no se pensó que algún día podría caer en picado».

On és el seny?. Ens demanam on és la raó de qui es contradiu quan pronuncia paraules amb tanta contundència. El fet que el poble de Campos havia -hauria d'haver rebut- més, moltes més, compensacions per la cessió, voluntària, obligada o lògica d'uns espais naturals privilegiats i irreversibles, és del tot evident. Ho era abans; i ho és encara ara. I ningú no hi vol posar emperons ni es contradiu. Allò que passa és que abans se silenciava perquè uns interessos molt determinats feien cloure proclames polítiques. Qualque ignorant callava. I molts entesos també. Tot s'ha de dir. N'hi havia que cridaven massa. N'hi havia que botaven les retxes de la raó. Hi havia de tot.

Ara hi ha gent, però, que vol pronunciar, amb seny i ferma, allò que abans callava. La gent del P.P. callava -alguns cridaven, exagerats. I ara resulta, en paraules del batle de la nostra vila, que es vol remoure tot allò que no es va dir al seu moment. Perquè resulta que tot aquest conglomerat rarenc, polític, es vulgui o no, que ara ens governa -a Campos- no diu tot el net, ni el brut, d'aquest truí que ara volen reciclar amb aigua fada proclamant compensacions. El dossier és llarg. I hi ha molt per a dir, i per afegir...

Demandar compensacions?. Evidentment. Però aquestes compensacions no es poden demanar -no hi cap cap lògica- anys després de presentar un macroprojecte d'urbanització que hauria destruït el més bell espai de tot el nostre litoral costaner; i d'això tots ens som conscients. El batle nostre d'ara ho vol dir fent tortarelles. Però tant se val. No té cap excusa ni raó que l'empari. Es contradiu, perquè Sebastià

Roig formava part del govern municipal quan el batle Guillem Mas defensava l'urbanització dels sucs. Ara que no ens venguí amb romanços. Tots cercaven el mateix suc.

I tot s'ha de dir. Bo o dolent. Sebastià Roig no es mereix la confiança de molta gent perquè es contradiu massa sovint. Afavoreix embulls no massa elegants i no ha seguit mai una política coherent, fins i tot en la línia del seu partit, amb seu a Madrid, evidentment. Ara, però, el nostre batle es vol desdir del que deia aquell temps que no era el seu temps. No hi ha per a tant. Ara com ara ningú no convenç ningú ingènuament. I ens haurem d'espavilar.

Demandar compensacions fora de temps?. Callar quan convé?. Al seu moment s'hauria pogut aconseguir, sense fer massa passes, coses importantíssimes que ara difícilment aconseguirem. Defensant interessos particulars se n'enterboliren d'altres.

Guillem Mas, aleshores batle de Campos, va voler defensar l'impossible en favor de l'absurd, cercant els límits més obscurs de la raó. Sebastià Roig, el batle d'ara, vol reprimir compensacions, deures difícils quan l'Ajuntament va tenir poca visió de futur, amb molt poc seny, ja llavors, quan ho tenia tot abocat entre les dues mans. Tant per una part -ja llunyana-, com per una altra -present-, ho han embullat massa. I el fet, la feta en aquest cas, és que els campaners d'avui tenim poques coses a rescabalar. Ni terra ni aigua. Tot venal, o venut. Molt poca cosa encara...

Redacció.

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

Vidal
CAMPOS

C/. Plaça, 15
CAMPOS
971-65.06.43

FOTOGRAFIA I VÍDEO

16.995
MAXIM ALCANÇ
20X60
RUSSOS

16.500
FORRO GOMA
10X 50
COSINA

5.995
CLASSICS
8X40
HAKING

8.500
CLASSICS
16X50
HAKING

12.995
8X21 MICRO
COMPACTES
SPACELAND

2 ANYS DE GARANTIA.

ASSEGURANÇA D'ACCIDENTS DE FRANC.

3.990
KONICA
EPJ-10
FLASH-FILM-PILA

5.995
MINOLTA
MEMORY
FLASH-DX

9.500
JESSOP
AW-1
AUTOFOCO-DX
FLASH-MULTIMOTOR-AUTO

25.955
MINOLTA
PICO ZOOM
AUTOFOCO-DX
AUTODISPARADOR
MOTOR-AUTOFLASH

55.900
OLYMPUS
SUPERZOOM-110
AUTOFLASH MULTIMOTOR
IMPERMEABLE-MOTOR
DX-ZOOM 38-110-ETC.

PAGAMENT APLAÇAT FINS A 6 ANYS

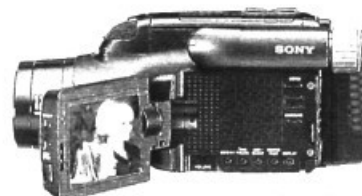
A PARTIR DE 4.182 PTS AL MES *

149.900
JVC - AX 60 - VHS-C
CLASSICA FAMILIAR
AMB TOT EL QUE ES
NECESSITA.

A PARTIR DE 163.000
VIEW-CAM DE SHARP
LA REVOLUCIO EN
CAMERES VIDEO-8

164.000
LO DARRER DE SONY
FX 730 VE
AMB VISOR I PANTALLA
COLOR INCORPORATS

OFERTA CASH

- * SUBJECTE A APROVACIÓ PER L'ENTITAT FINANCERA
- * CONDICIONAT A STOCK O A VARIACIONS EN SUMINISTRE

SURTIT DE MARCS STANDARD

- VIDRE + PINCES
- PERFIL ALUMINI
- PERFIL PLASTIC

20% DCTE.

ROBATORI D'ESCULTURES D'EN MACIÀ LLADÓ.

El propassat dia 12 d'octubre, durant la nit, es va produir un robatori de les escultures de l'artista campaner Macià Lladó a casa seva, les quals varen esser exposades a la mostra d'escultura campanera que l'Obra Cultural Balear va organitzar per les festes de la Mare de Déu d'Agost. El total del robatori ascendeix a deu escultures. Macià Lladó va posar tot d'una en coneixement de la Policia Local campanera el fet del robatori, però en el moment de tancar l'edició d'aquesta revista no s'ha sabut res de nou sobre el cas. Des d'aquí pregam que si algú pot donar alguna informació sobre les esmentades escultures es posi en contacte amb en Macià Lladó o/i la Policia Local el més aviat possible.

—L'escultor campaner Macià Lladó vora les seves obres a casa seva.

ÈXIT A L'AEROMODELISME CAMPANER

Antoni Bonet Nicolau va quedar tercer classificat en el Campionat d'Espanya d'acrobàcia recentment realitzat a Zamora. La categoria en què participava el campaner era la d'acrobàcia F3A categoria B d'iniciació. La competició consisteix a realitzar amb una avioneta de ràdiocontrol una taula de figures acrobàtiques de diferent nivell de dificultat sobre les quals els jutges valoren el nivell de perfecció en que s'han aconseguit. El proper any el participant campaner accedirà a la categoria superior.

UN PROGRAMA DE LA CAIXA A LES ESCOLES ARRIBA A CAMPOS

Dia 2 de novembre va començar essent un dia grisenc i ploviscós però tal vegada per l'arribada al poble de dues fades màgiques contractades per «La caixa» s'expliqui l'immediat canvi de coloració que prengué la situació. «Visca el color!» és el nom d'una maleta amb material pedagògic que s'ofereix als centres escolars, en aquesta ocasió presentada a l'auditori de la vila, per treballar amb els al·lots el món dels colors, les seves funcions en la naturalesa, els seus orígens i possibilitats. Encara que no s'aconseguí provocar un iris a partir d'un prisma artificial la compensació va ser total per la seva aparició natural. Perquè ja dèiem que mentre els escolars de dues classes del col·legi públic i del col·legi Frai Joan Ballester anaven aprenent divertint-se, el dia també decidia participar en la festa dels colors.

EL CONSELL INSULAR AJUDA A LA PREMSA FORANA

El Consell Insular va firmar recentment un Conveni per a subvencionar la Premsa Forana, mitjançant el qual les Revistes que posin uns anuncis sobre les Biblioteques de la Comarca o del poble podran accedir a unes ajudes econòmiques.

— El Sr. Joan Verger Pocoví és el President del CIM

MILLORA DEL CENTRE DE SALUT DE CAMPOS

Com ja anunciàrem a Ressonà fa temps el Centre de Salut de Campos ha passat a ser de caràcter comarcal, entrant a la Zona Bàsica de Salut, Ses Salines -que abans estava a Santanyí-. Això ha suposat una necessitat de millores i s'han fet obres al Centre de Campos pagades per la Conselleria de Sanitat. Insalud, seguirà posant el personal sanitari.

— Campos i Ses Salines formen una Zona Bàsica de Salut.

RECURS CONTRA L'AJUNTAMENT

El PSM i el GOB varen interposar recurs contra la Llicència 59/92 concedida a TERRUSAN SA per a construir un conjunt residencial a Ses Covetes. I l'Ajuntament de Campos ha notificat el resultat que no trobava a l'ementada Societat mercantil al seu domicili i l'ha notificada pel Butlletí Oficial. És ben estrany que no es trobi una Societat

✓ Notícies Breus

a un domicili que ella mateixa ha donat. A més l'empresa MARINA ERNST SL va interposar un altre Recurs contra l'Acord del Consell Insular que suspenia les Normes Subsidiàries de Campos a la Zona de Ses Covetes.

AJUDES DEL CONSELL INSULAR PER FAMÍLIES AMB MENORS AMB DIFICULTAT SOCIAL

El Consell Insular de Mallorca en l'àmbit dels pobles de Mallorca té unes ajudes econòmiques periòdiques per famílies amb infants o nins i estiguin en dificultat social per prevenir que qualsevol nin hagi de sortir de la família o ser ingressat a un Centre de qualsevol tipus.

Les ajudes són per: guarderies, menjadors escolars, beques econòmiques i prestacions terapèutiques.

Les han de sol·licitar els pares o tutors, a l'assistent social o Unitat de Treball Social de l'Ajuntament. A Campos, com sabeu té un horari d'atenció al públic a l'Ajuntament. Hi heu d'aportar el Llibre de família i el justificant d'ingressos o rendes de la família (si en té, còpia de la declaració de renda).

L'ARXIU DE JOSEP PONS, UNA CERTA MIRADA.

En el marc de la Fira, L'Obra Cultural Balear de Campos, va presentar una exposició de fotografies, que són una sèrie de composicions i enquadraments que varen permetre a l'artista representar una idea: l'Home i el seu Entorn.

A través d'una col·lecció de retrats que mostren la vida quotidiana d'un poble en concret, Sineu, però que podria ésser qualsevol vila mallorquina varem poder veure moments que han significat el mode de viure i a la vegada de sobreviure, solament amb el que la terra dóna, costums, maneres de vestir que es fan paleses a la obra fotogràfica de Josep Pons Frau.

Va presentar aquesta exposició, el Senyor Andreu Ramis Puiggros, Doctor en Història, especialista en Etnologia, que ens parlà d'aquell temps, d'una Mallorca quasi oblidada i que tantes vegades fou pintada i descrita, que voldríem en alguns aspectes no hagués desaparegut. La Mallorca llunyana i aleshores admirada pels primers viatgers.

Per acabar l'acte, el President de l'Obra Cultural, donà les gràcies al Magnífic Ajuntament de Palma, propietari de la col·lecció, a la família del Sr. Pons li va testimoniar

l'enhorabona per la tasca feta pel seu avantpassat, i a «Sa Nostra», l'agraïment per poder disposar de la seva Sala d'Exposicions.

UNIÓ MALLORQUINA.

El dia 20 d'octubre per la Fira, Unió Mallorquina, va inaugurar la seva seu. Assistiren a l'acte inaugural nombroses persones relacionades amb el món polític campaner. Maria Antònia Munar acompanyada pel president del Comitè Local D. Miquel Llinàs, i altres membres del mateix Comitè, varen rebre, enrevoltats de taula posada, ben sortida de queviures, mostres de simpatia, per una tasca que voldríem fos profitosa per al nostre poble.

NA MIQUELA VIDAL A LA MISERICÒRDIA

- Durant un mes ha exposat part de la seva obra.

Motor Ocasíó
Campos, S.L.

COM

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

Bon estudiant igual a bon lector

Com sempre i mai no em cansaré de repetir-ho, totes les excepcions confirmen la regla. M'estic referint al títol que encapçala aquest comentari i del qual se'n pot deduir que si volem aconseguir que els nostres fills i/o les nostres filles siguin bons estudiants, hem d'aconseguir que llegeixin molt i que entenguin casi tot el que llegeixin.

Les excepcions que confirmen la regla no ens interessen massa. Ja sabem que sempre hi ha hagut alumnes amb una gran capacitat d'aprenentatge, que tot i llegint poc, han aconseguit treure bones notes, com a mínim en els nivells més baixos. No em refereixo a aquests, parl dels que necessiten posar els colzes damunt la taula per poder arribar a fer-se estudiants, bons estudiants, i aquests, els que ho necessiten, són la majoria.

Com que supòs que els vostres fills pertanyen a la majoria, posem fil a l'agulla i anem a veure què hem de fer per convertir-los en bons lectors, ja que això implicarà convertir-los en bons estudiants, és a dir, en persones feineres que realitzen el seu treball, el seu deure tal com cal en la mesura de les seves possibilitats.

Tot s'ha de començar des de les primeres edats, però mai no és tard per iniciar el procés:

— Un familiar o uns quants (pare, mare, padrins, germans, etc.) els han de contar contes o rondalles.

— Alguns dels regals que se'ls faran abans que sàpiguen llegir seran llibres d'imatges que se'ls explicaran.

— En començar a llegir, llibres que tenen molta imatge i poques paraules.

— En saber llegir, no s'han d'estalviar doblers en comprar-los llibres. Els mestres poden ajudar en la selecció.

— Ells i elles han de veure els seus pares que llegeixen

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

llibres, que llegeixen diaris i revistes, que la família comenta el que llegeixen.

— Els pares han de voler saber què han llegit els seus fills i han de permetre que aquests els contin la història llegida.

— Els pares han de saber que tots els doblers que es gastin en llibres per als seus fills són una bona inversió, però només si aquests els han de llegir. Absteniu-vos de comprar llibres en gros que després ningú no els llegirà.

— Ensenyau-los el camí de la biblioteca el més aviat possible i anau-hi alguna vegada amb ell o ella.

D'aquesta manera haureu posat en marxa uns hàbits que convertiran el vostres fills i/o les vostres filles en bons lectors, i segurament en bons estudiants.

Joan Lladonet

PER A L'AGÈNCIA AFECTA A MANACOR I CAMPOS

ES PRECISEN ASSESSORS (Sense experiència)

Perfil idoni:

- Pensam en persones dinàmiques, amb bon nivell de relació que vulguin tenir una professió solvent i duradora.
- Edat: 18 a 35 anys, sense descartar altres edats.
- Dedicació exclusiva.
- Ambdós sexes.

Oferim:

- Incorporació immediata a un equip jove.
- Ample camp d'acció comercial.
- Mitjans i suport directe en la gestió.
- Elevats ingressos.
- Contracte Mercantil.

Atendrà Sr. Jaume i Srta. Suau

Interessats, presentar-se de Dilluns a Dimecres
a Manacor, Carrer Cos, 8 - 2^{on}. de 9'30 h. a 13'00 h.

Damià Huguet.

Ca's Sant era un cafè; el cafè més bell-interiorment i exteriorment-, amb més personalitat, amb més caràcter, de tots els que hi ha hagut mai a la vila. Al cafè *Sélect* de París hi anava Luís Buñuel a prendre martinis; al *Rosati* de Roma hi anava Federico Fellini a discutir amb els amics; al de l'Òpera de Barcelona Josep M. de Sagarra hi fumava cigars d'un pam de llarg. Al cafè de Ca's Sant s'hi engrescava tothom, gent de la vila, pagesos i senyors, tot un món color de la vida, senzillíssim. Era tota una meravella de la qual avui no en podem gaudir. Ara hi ha una sucursal bancària: coses del temps. Però la presència del cafè de Ca's Sant es manté encara viva en el record de molta gent, per la seva sobrietat, per aquest encant difícil de definir que perviu entre la nostàlgia de les coses que hem deixat perdre, i per la sublimitat que sempre atorga la claror de les coses fetes amb seny, amb dignitat.

L'edifici, d'estructura netament modernista, sòbria, estava - està encara- ubicat a la cantonada del carrer Unió (ignor quina Unió), i la d'Antoni Maura, el polític conservador mallorquí que coneixia tots els racons dels palaus de Madrid i que es tapava les orelles quan li parlaven de les carències que patia Mallorca: ignorava fins i tot el nom de Santanyí. Rareses o menudències. Però la feta del nom dels nostres carrers encara va així: tot mig embullat. L'edifici de Ca's Sant és bell, un dels més característics dels que hi ha al centre del case urbà -meitat Gaudí estantís, meitat Domènec i Montaner desfigurats-; però per a la nostra menudència és quasi una joia que el temps malauradament desfà. Però ens dignifica.

Es va fent vell, envelleix; els balcons obrats en marès s'espenyen perquè la pluja i el vent deterioren la pedra: calls del temps. Però resta

Heretgies a Ca's Sant

l'estructura de l'edifici, una mica decadent, tot s'ha de dir. La imatge del sant que donava nom a l'edifici la varen desmuntar fa uns anys uns picapedrers perquè no caigués al carrer de tan malgirbada com estava. Ara està arraconada al porxo, amb pols, molt bell encara. L'interior de la planta baixa de Ca's Sant és ara propietat -o en comanda- una entitat bancària; i de l'interior se'n conserva la part fonamental: columnes i portals; encara que d'altres dependències s'han reformades. Ca's Sant, com edifici, i vist des del carrer, ha canviat ben poc, gairebé gens. Diria fins i tot que resta intacta la seva modernor, neta, subtil, ingènua, sense excessos. És, amb tot i això, un edifici digne, marcat pel temps, rosegat pel temps, però emblemàtic: un niu de records.

Lamentablement no puc parlar, i escriure -cosa neta- amb l'evidència rotunda i nítida que voldria del cafè de Ca's Sant, perquè de fet hi vaig entrar per primera vegada quan encara era molt jove. Més ben dit: era tan jove encara que ni em deixaven entrar al cafè, al local gran. Allò que feia jo era, amb els amics, anar a la barberia de Ca'n Cion -que era un petit departament de l'edifici, molt reduït, on tothom parlava una mica de tot. Hi anava a tallar-me els cabells. A l'esperada -sempre empipativa-, entre conversa i fàstic, indecís, observava els jugadors de billar que s'entretenien en aquella sala fosca, de trespol malplà, bevent conyac. La verdor del vellut, ja entrada de fosca, brillava entre la blancor de les parets. Romania, en eixut, un silenci que cap fredor trencava. La gent mirava sense parlar ni motar. Únicament el toc, fred, passiu, de les boles -vermelles totes i una de blanca- trencava els alens dels espectadors; també el free suau, subtilíssim, al cap de suro dels pals dels billaristes: d'un blau color de cel, sense color. Tots silencis.

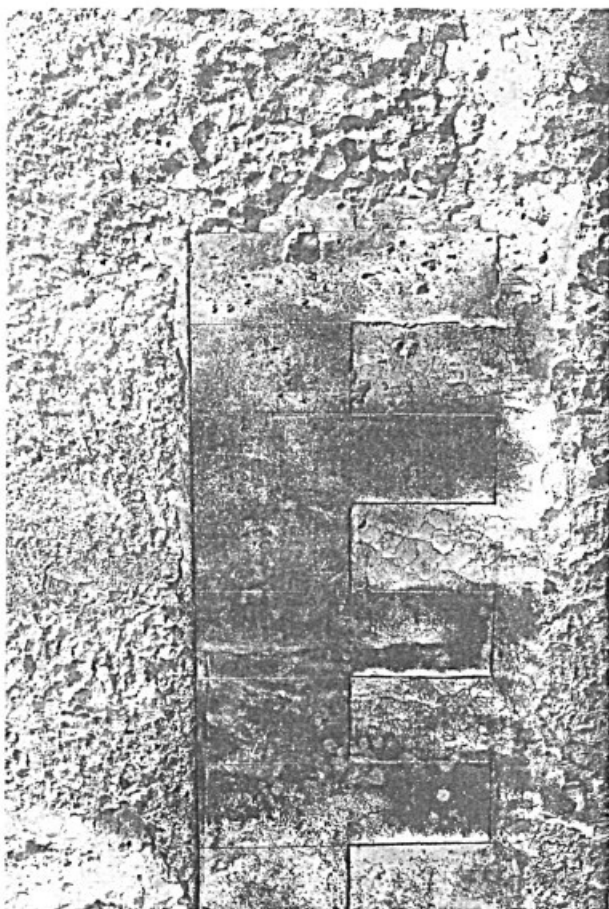
Esperant que fos hora per asseure'm a la cadira del barber, i cansat ferm d'observar el tragí lent dels billaristes, mirava l'interior de la taverna de Ca's Sant per la reixillera de la porta, o per un finestronet d'un pam que hi havia. Predominava el fum, dens, intens. Hi havia un fumer esfereïdor. Però la gent restava asseguda

a les taules de marbre blanc del local, i no ho reparava gens ni mica. El fumer acubava l'alè dels més condrets. I el tasser era alt, de color groguenc, com el del Bar La Torre: tota una joia. Sempre net. El tavermer era un home molt puc, amable, com la seva dona, i tenia esment a totes i cada una de les taules. Res no passava per alt. Tot ordenat, amb pulcritud.

Així i tot, res no és perfecte. D'aquella edat meua de no anar a prendre un cafè a Ca's Sant -ni a d'altra taverna de la vila-, en perviuen els records, una mica tacats d'ombra, però ben vius encara. Evidentment no és el mateix participar en un acte que esser-ne espectador. A Ca's Sant jo era un espectador: i m'ho mirava tot per l'escaleta de la porta mentre esperava que el barber em cridàs. Tot i no res. En mantene, però, d'aquell local encisador, meravellós, molts de fets que podrien omplir planes senceres de records subtils. Una vida viva. Rebutjant-ne un especialment; com ho és ara el dels mals lectors dels diaris. No hi ha per què, per què?. Aquí, a Estocolm, a Viena o a Palerm. Un petit vici que a la vila encara es manté, com ho és ara el d'aquella persona que s'entreté fent un tub amb el diari que sosté a les seves mans. I la d'aquell altre, també ocasional, que té el solemne vici d'untar-se el dit amb saliva abans de girar la fulla, empastifant una plana i l'altra del diari. No hi donen importància. Però també així vénen mal donades. I no hi ha per què.

I això que ara passa, passava també al cafè de Ca's Sant, i ja fa anys: mentre jo m'ho mirava per l'escaleta de la porta, o pel finestronet que donava a la sala de billar i a la barberia. Aquell era un lloc meravellós, amb claror, obert. Sempre ple de fum l'interior, amb olor de suc que esclafia als vidres entelats a l'hivern, regalimant. La gent, molta gent, n'estava satisfeta, jugant a cartes: ara un cafè, ara un conyac. Sense presses. Ca's Sant era tot un món. Evidentment amb heretges i heretgies ingènues que suraven en l'encant de passar unes hores com fos, entre amics: ara París, ara Roma, Campos, Palerm o Nova York. Al cap i a la fi sempre sol morir ben blanca. I paraules en diu tothom.

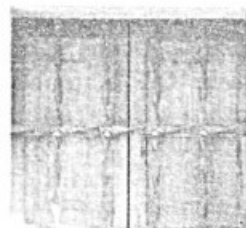
L'Art als carrers

Adesiara, sempre amb presses, no reparam els petits detalls que dignifiquen, i il·lustren, els carrers de la vila: un racó menut, senzill, o una cantonada grisenca i fosca: tant se val. Perquè la vila nostra n'és plena de petits detalls suggestius, de menudències que són tot un món: amb caràcter. Aquestes dues fotografies -vives i reals-, és a dir, no inventades, testimonien amb contundència dos mons que són ben vius. Dues obres d'esplèndida dignitat artística.

L'autor de les fotografies -anònim des de fa dos mil anys- no ha volgut situar-ne la ubicació. Però, amb tota certesa i rigorositat són fetes a Campos. La foto llargueruda la podria signar Antoni Tàpies a la tongada dels anys 70: grisos perfils i escaires enfosqueïts, amb humitat. L'altra fotografia és tota ella blanca, pulcre, ben modernista i elegant: preciosa. Tot un detall sublim, present a un carrer de Campos que, lamentablement, amb presses, no observam, ni veïm, ni estimam. Som indecisos. Call del no res. Inútils?

d. h.

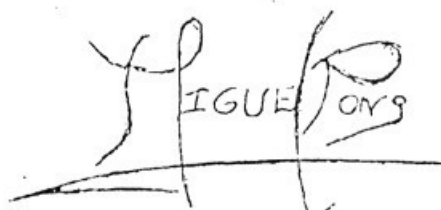
26

**Gestoria
ADROVER**

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

**PERRUQUER • ESTILISTA
UNISEX**

Carrer Manacor, 40 • Tel. 65.21.10
CAMPOS

Bar - Restaurant

CA'N CÓS

Especialitat en: Cuina Mallorquina, Grill

BANQUETS • NOCES • COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

De l'autoodi a la lleialtat lingüística (VIII)

Història d'un Pere qualsevol

Joan Lladonet

Els fills i/o les filles d'en Pere han crescut, ja en té una que va a l'Institut d'Ensenyança Secundària. Com és natural aquesta filla ha assimilat les idees del seu pare i durant molts d'anys les ha defensades, però està començant a tenir moltes contradiccions. És una bona estudiant i sempre aconsegueix el que es proposa. Aquesta vegada ha sentit una professora que els ha parlat sobre el concepte de «nació» i «estat». Més o manco els ha dit el següent:

Que un **estat** és una formació social històrica que s'ha organitzat com una unitat política amb característiques pròpies i que té un aparell administratiu per organitzar la comunitat política estatal, i que una **nació** era una comunitat de persones unides per uns vincles culturals, econòmics, amb una història comuna, una mateixa llengua, una fesomia pròpia i que tenien una voluntat d'organització i projecció autònoma que els duia a voler-se dotar

d'institucions pròpies fins a constituir-se en un estat.

I aquí s'ha organitzat un debat dins la classe sobre quina era la nostra nació: uns deien que era Espanya, perquè així sempre s'havia dit, perquè tenim els equips nacionals de qualsevol esport, perquè tenim una policia nacional, perquè així es diu pels diaris, per la ràdio i per la televisió. En canvi, uns altres, que eren menys, deien que Espanya era un estat format per unes quantes nacions i que nosaltres teníem moltes coses en comú amb els valencians i amb els catalans del Principat i de Catalunya Nord, fins i tot amb els andorrans i amb gent de l'Alguer i que tots aquests formàvem una nació, i que segurament el que ens faltava era la voluntat d'organitzar-nos com un estat.

La filla d'en Pere no ha intervingut en aquest debat, però ha escoltat molt, ha tengut molts dubtes, ha meditat molt el que deia un al·lot sobre què s'hauria de dir a l'equip representatiu d'Espanya, equip estatal, i que les respectives nacions haurien de tenir el seu equip nacional propi. S'ha proposat estudiar-ho tot amb molt de deteniment. Per començar s'ha proposat estudiar la nostra història, la nostra cultura i la nostra literatura. Totes les indagacions que ha anat fent fins ara li han anat demostrant l'evidència que els seus orígens són catalans, que la seva llengua és la llengua catalana i que els seus llinatges són catalans. Comença a tenir discussions amb en Pere, el seu pare, i d'una manera educada però ferma, va rebatent els arguments que aquest utilitza. En Pere no dona el coll a tòrcer,

però, a vegades pensa, que en segons quins aspectes la seva filla deu tenir raó, però no ho vol reconèixer.

A les tertúlies de cafè, en Pere encara opina que la seva llengua únicament és la mallorquina, però reconeix que no la defensa gaire. Algunes vegades en pla de conya ha retret a més d'un peninsular el fet que aquest encara no hagués après a xerrar el mallorquí, després de deu, 20 o 30 anys de viure aquí, però en Pere li ho ha dit en castellà. En Pere, de totes maneres, sempre recordarà aquella vegada que una persona de procedència andalusa li va dir que no era tan beneïta i que sí que n'havia après de mallorquí, que si volia el podia xerrar i que no li donava la gana fer-ho. També li va dir que no ho feia perquè considerava que no tenia cap necessitat de demostrar-li que en sabia, que això era cosa dels mallorquins, que contínuament havien de xerrar en castellà per demostrar que en sabien. Aquestes paraules varen fer pensar molt en Pere, i ara s'ho pensa més de dues vegades abans de girar la llengua quan parla amb una persona castellanoparlant que fa molts d'anys que viu aquí.

Podem dir que la família d'en Pere està canviant, ell comença a pensar algunes vegades que això de no haver-li ensenyat a escriure en la seva llengua pot arribar a ésser un desavantatge, la seva filla comença a estar orgullosa de saber-lo llegir i escriure i a un altre fill l'han vist a algun concert de rock català cridant i botant amb independentistes, i també va dur la senyera el dia que cantaven sales.

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIATÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

L'alumnat campaner es reparteix entre els tres instituts de la comarca, quasi per igual

Aquest ha estat el darrer curs en que es pot fer BUP a la comarca

La població escolar campanera d'entre 14 i 18 anys, la que realitza ensenyament secundari, enguany s'ha repartit d'una forma bastant equitativa entre els tres centres de la comarca. Això es pot veure al gràfic 1, comparant la primera columna de cada centre, la que ve retolada com a 3r. d'ESO - 1r. de BUP i que correspon al primer curs que s'imparteix als instituts. Així, a l'Institut d'Ensenyament Secundari (IES) Mare de Déu de Sant Salvador de Felanitx enguany s'hi han incorporat 24 alumnes campaners, mentre que a l'IES Pere de Son Gall de Llucmajor n'hi han començat 21 i altres 27 han optat per l'Institut de Batxillerat Maria Antònia Salvà, també de Llucmajor. Tanmateix, aquest procés és recent, i s'ha manifestat únicament els dos darrers anys. Abans Felanitx era el principal destí de l'alumnat del nostre poble, com es pot veure comparant les tres darreres columnes de cada centre en aquest primer gràfic.

Per tipus d'estudis, el Maria Antònia Salvà és l'únic dels tres centres que encara permet l'alumnat de cursar el Batxillerat Unificat Polivalent (BUP), mentre que els altres dos, immersos ja dins el nou sistema educatiu, ofereixen l'Ensenyament Secundari Obligatori (ESO) i, el Pere de Son Gall, que es troba en un estadi més avançat d'implantació de la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), ja ha incorporat també els cursos dels nous batxillerats i alguns mòduls professionals. Els mòduls professionals són els substituïts de l'antiga Formació Professional (FP), però amb un pla d'estudis més pràctic i de més curta durada. A Felanitx, a partir del curs que ve, també haurà la possibilitat de cursar batxillerat i mòduls professionals.

Una altra informació que es pot extreure d'aquest gràfic és que, a mesura que avançam en cursos, hi ha més pocs alumnes. Això es deu a varis factors. En primer lloc, hi ha un fracàs escolar

prou considerable que obliga a una part de l'alumnat a abandonar els estudis. Altres, prefereixen incorporar-se al mercat de treball tot just haver cursat els cursos indispensables per poder assolir el títol desitjat, el que es nota en els primers cursos de cada etapa. Així n'hi ha que deixen d'estudiar en obtenir el títol de Graduat en Ensenyament Secundari (als 16 anys), o el de BUP (17 anys), o el del primer cicle de Formació Professional (16 anys), pel que el curs immediatament posterior mostra la pèrdua d'aquest alumnat.

Quant a la distribució de l'alumnat per poblacions, segons podem veure al gràfic 2, hi ha una major quantitat d'adolescents campaners i campaneres matriculats a Llucmajor que a Felanitx. Però això, només si sumam la població escolar dels dos centres llucmajorers, perquè agafats centre per centre, és el de Felanitx el que concentra més població escolar de Campos, segons ens manifesta el gràfic 3: hi ha 94 campaners i campaneres matriculats al Mare de Déu de Sant Salvador, 70 al Maria Antònia Salvà i 52 al Pere de Son Gall.

D'aquests gràfics també deduíem que hi ha un sector de la població campanera entre els 14 i els 16 anys que no assisteix a cap dels tres instituts esmentats, ja que són més de 80 els alumnes i les alumnes que acabaren vuitè d'EGB als dos col·legis d'Educació Primària, el Joan Veny i Clar, públic, i el Fra Joan Ballester, privat concertat. Alguns d'ells s'han matriculat a d'altres instituts o col·legis privats, però no en disposam de dades exhaustives, pel que, no podem afirmar si encara hi ha un sector de l'alumnat que no segueix els seus estudis quan acaba l'Educació Primària. Cal recordar que la LOGSE preveu l'obligatorietat i gratuïtat de l'ensenyament fins als 16 anys.

Si analitzam quin tipus d'ensenyament és el preferit pels adolescents de Campos, veïm que la majoria opta

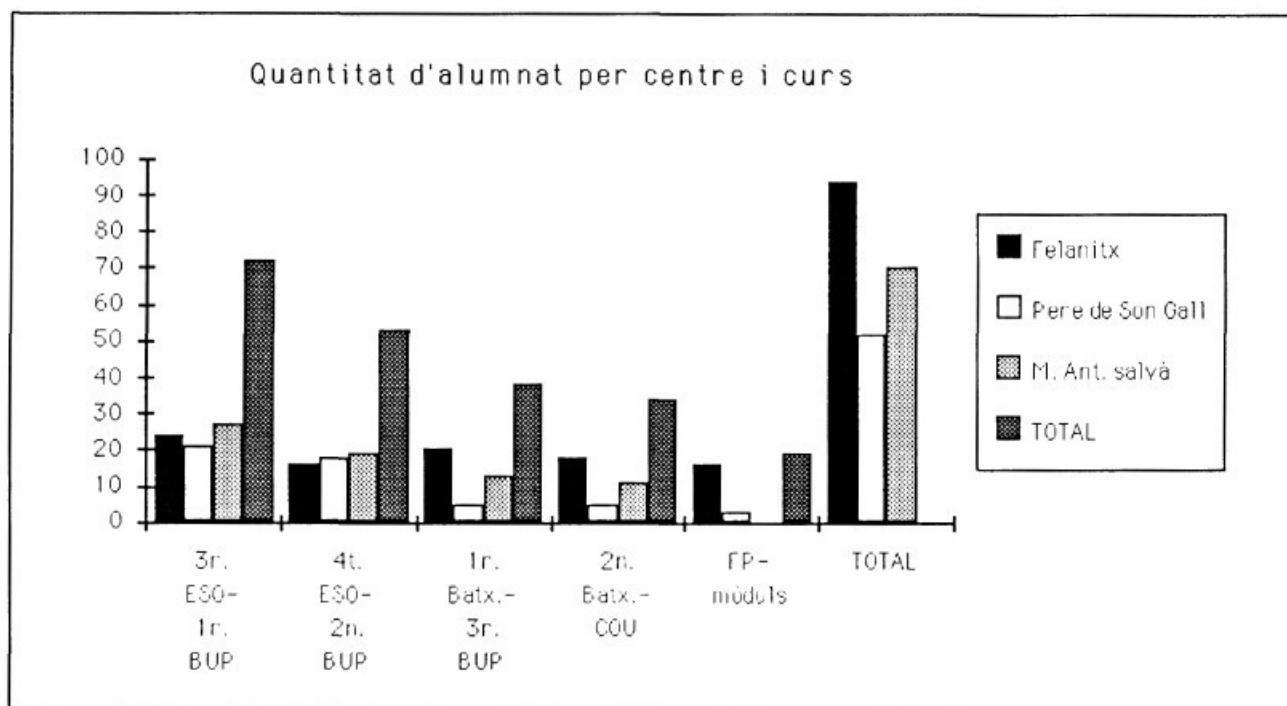
per acudir als centres on ja s'aplica la reforma educativa: només un 37,5 per cent dels que s'incorporen enguany a Secundària van a BUP, davant un 62,5 per cent que s'ha matriculat a ESO. De totes formes, s'ha de puntualitzar que, probablement aquest ha estat el darrer curs que els joves campaners han pogut elegir dins la comarca entre els dos tipus d'ensenyament, ja que, segons ens ha confirmat la delegació balear del Ministeri d'Educació i Ciència (MEC), és imminent la unificació dels dos instituts de Llucmajor en un únic centre que passarà a impartir ESO, desapareixent de la nostra contrada la darrera possibilitat de fer BUP. Si algú encara vol seguir el Batxillerat Unificat Polivalent, no li quedarà més remei que anar a un centre més allunyat. Els de més a prop seran el Mossèn Alcover de Manacor, o algun institut de Palma. Tanmateix no sembla probable que hi hagi gaire gent que faci aquesta tria, degut que als problemes de transport i menjador s'hi afegeix la dificultat per trobar places en aquests instituts de més enfora, on, segons la reglamentació del MEC hi té accés prioritari l'alumnat de la comarca del centre i, en segons quins casos, inclús el de la mateixa ciutat o barriada.

Text i gràfics: Jaume Lladó

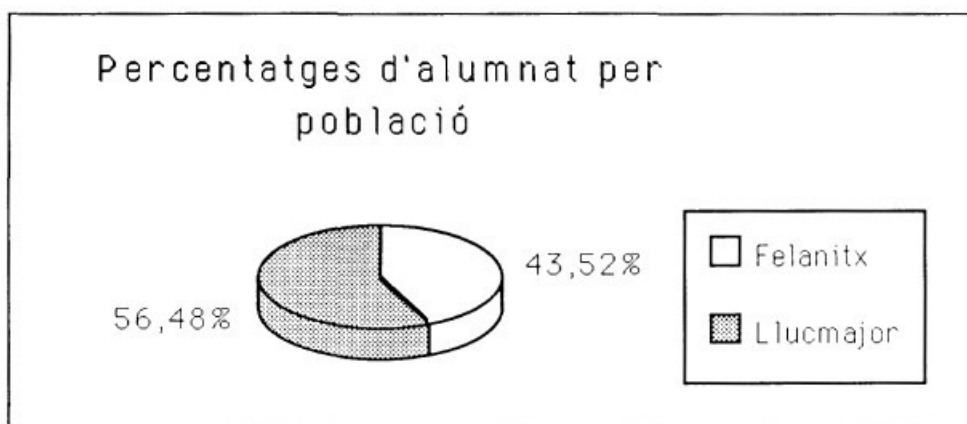
Agraïment: Aquest article no hauria estat possible sense les dades aportades per les direccions dels instituts Maria Antònia Salvà, Pere de Son Gall i Mare de Déu de Sant Salvador.

» » » » » » » » Segueix » » » » » » » »

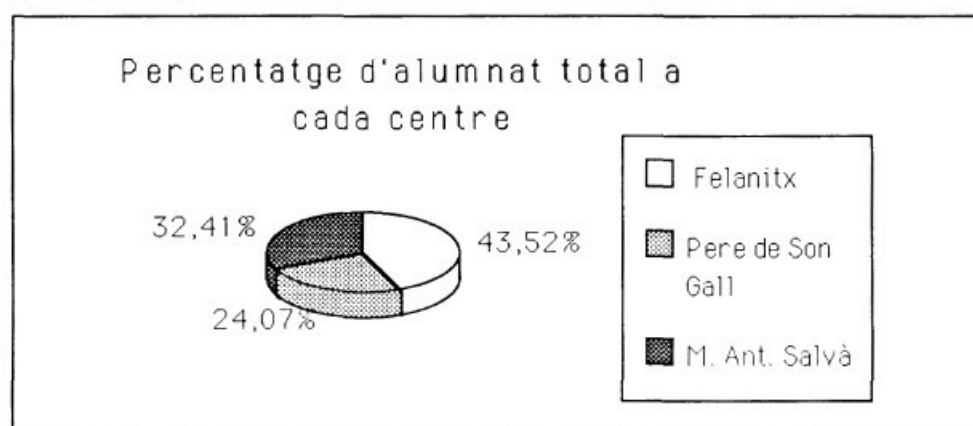

—Es pot observar com a mesura que els cursos són més elevats, menys alumnat hi ha.

—Hi ha més alumnes de Campos a Lluçmajor que a Felanitx.

—L'institut de Felanitx és el que actualment té més campaners i campaneres.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Un error premeditat

Un egòlatra, segons marca i fita el Diccionari de la gent de Lletres -tan sabuda- és aquella persona que té una especial adoració i amor excessiu de si mateix. De batles, i de personal oficials que tenen tres miralls a ca seva, a Campos n'hi ha haguts molts. I n'hi ha encara.

(A)ntoni (N)icolau (C)erdó, batle de la vila en la blavosa etapa franquista, va tenir el bon encert de fer una bona neteja als jardins de Sant Blai, ja fa una mica més de trenta anys: cosa d'agrair.

Recentment han publicat un llibre sobre l'ermita-oratori el rector de la nostra parròquia i un joveçà, que si no es deixa desbaratar per segons qui, pot fer bona feina d'anàlisi històrica local. Llàstima que els autors de l'obra no hagin reparat -o han silenciats- aquest desbarat que marca amb ferro un dels portals majors de l'ermita de Sant Blai.

Foto: Russell

Ho haurien d'haver tengut en compte. I haver cercat un bon ferrer, evidentment.

Sota el Sol i la Lluna

LA MALALTIA (Un fantasma tan antic com la civilització)

«La salut no s'adquireix amb recepta, s'ha de mereixer»

Henry Durville.

II part.

El sistema bàsic de Pischinger

El sistema ambient cel·lular no és un element anatòmic sinó que és un conjunt d'elements que estan per fora de la cèl·lula, ubicant-se, convertint-se en l'element integrador que fa que l'organisme sigui un, ja que és el mateix element del cap als peus. Va ser el Dr. Eppinger que va determinar la seva proporció concretant que era el 75 o 80% del total del cos.

El Dr. Pischinger va demostrar amb la seva tesi que no hi ha cap capil·lar sanguinós, ni limfàtic, ni tampoc cap terminal nerviós que faci contacte amb la cèl·lula, sinó que tots queden lliures en el sistema extra-cel·lular, essent el responsable final de la nutrició, de toxicació i comunicació de la cèl·lula. Si aquest sistema que és gelatinós està normal la cèl·lula rebrà normalment l'oxigen, nutrients i comunicació nerviosa, però si s'intoxica i s'embruta, aquesta gelatina es converteix en una substància empastada, i els intercanvis nutricionals i de desperdici cel·lulars es veuen alterats i com és de suposar la cèl·lula començarà a veure's funcionalment alterada i acabarà emmalaltint-se. Però perquè això passi han d'haver passat moltes coses abans. Anem a pegar una ullada a com és i com funciona aquest sistema. No analitzarem punt per punt tots els detalls morfològics ni les seves formes transicionals, ja que no hi cabrien en aquest humil espai i vos cansaria, el mirarem idò de manera més generalitzada a fi de poder-nos formar un concepte aproximat.

Com he dit és una gelatina però no està repartida igual per tot, per exemple és molt més fluida en el sistema digestiu que no en els ossos; això és degut a la seva combinació de col·lagen i elastina, quan més col·lagen formarà estructures més sòl·lides i a l'inrevés. Està format bàsicament per cèl·lules embrionàries que són cèl·lules joves molt vascularitzades que tenen la particularitat de transformar-se en altres cèl·lules especialitzades segons les necessitats del cos ja que totes les cèl·lules supraespecialitzades dels òrgans provenen del sistema bàsic. Té dues fases ben diferenciades, una és àcida i va de les tres de la dematinada fins a les quinze hores de l'horabaixa i té la finalitat de què les cèl·lules puguin eliminar els seus desperdiciis, i una fase alcalina que va de les quinze hores a les tres hores i té la finalitat de facilitar l'absorció de cap a les cèl·lules. Aquestes fases anomenades el pèndul àcid-base varen ser descobertes per en Shade, en Sanders, i Reckebege, tres investigadors diferents a tres universitats diferents simultàniament. Si vos hi fixau una mica; què és això?. Són les lleis còsmiques de què parlen els orientals, yin-yang (negatiu-positiu), en realitat tot és matemàtica còsmica i segueix aquests cicles.

Miquel Monserrat.

CONTINUARÀ

NACIONALISTES DE MALLORCA

Amics/gues lectors/es:

Una vegada més, aprofitant aquest espai informatiu, volem presentar-vos algunes pinzellades sobre algun dels temes que s'han tractat als darrers plenaris a l'Ajuntament.

GRAN VIA DE CIRCUMVALLACIÓ

Al plenari extraordinari de dia 11 d'octubre es va aprovar per unanimitat protestar a la Conselleria d'Obres Públiques per la part que el nou Pla de Carreteres afecta al nostre poble. Si es realitzàs aquest Pla es construiria una via de circumvallació que aniria de Ca's Francès fins prop de la Pedra Rodona.

L'actitud del nostre Grup és d'estar-hi totalment en contra, ja que, d'una banda, consideram que es gastaria una quantitat de doblers immensa de forma innecessària: tenim les rondes mig desaprofitades i tenim, també, totes les carreteres que ens comuniquen amb els pobles veïns pràcticament noves.

Però el que és més greu és que això tendria per al nostre poble uns efectes nefasts, tant pel seu impacte ambiental i paisagístic (quedarien tallats camins tan importants com el de Sa Serra, Es Vinyet Vell, Son Nicolau, Son Xorc, etc), com des del punt de

vista econòmic: suposaria molts de problemes d'expropiacions i faria passar la circulació devers un quilòmetre lluny de la vila, cosa que perjudicaria notablement tots els comerços i bars.

Ara aquest projecte està a exposició pública (fins dia 15 de novembre). Esperam que l'Administració se sàpiga moure per impedir-ho (així ho proposarem) i que, ja que és un tema que ens afecta pràcticament a tots els campaners, entre tots ho puguem evitar.

CRÈDIT DE 43 MILIONS

Ja hem parlat diverses vegades de la situació econòmica a l'Ajuntament i encara n'hauem de parlar moltes més perquè la cosa no va gens bé, sinó al contrari.

L'any passat es va avançar el període de cobrament dels impostos (que per cert suposen un augment d'ingressos considerable respecte a altres anys) per tal d'evitar la manca de liquidesa de l'ajuntament. Fa més de dos anys que el Batle va dir que al cap de sis mesos l'economia de l'Ajuntament estaria sanejada.

Tot i això, ara, a més dels centenars de milions que ja deu l'Ajuntament als bancs en lloc de poder liquidar la pòliza de 43 milions que es va fer l'any passat per un any ara es renova per un any més, justificat per «despeses urgents i ineludibles» que no sabem quines són.

PAVELLÓ POLIESPORTIU

Potser fa anys (ja fa estona que en parlem) aquesta construcció ens hagués semblat més viable i possible

que ara. Però, pels motius que fos, es va deixar passar el temps i ara, per diverses circumstàncies, que explicarem breument, ens haguérem d'abstindre per subscriure una operació de crèdit de 42.136.022 pessetes per tenir aquesta quantitat disponible quan arribi el moment.

Consideram que per augmentar encara més l'endeutament de l'Ajuntament ha de ser una obra absolutament urgent i necessària. Creim que aquesta és ben necessària i interessant, però ara com ara hauríem de discutir si n'hi ha de més urgents i que beneficiarien més gent, com podria ser, per posar un exemple, l'INSTITUT.

A més, fa dos anys, 63 milions (d'un crèdit de 135) s'havien de destinar al pavelló i es va acordar modificar el destí d'aquesta quantitat per destinar-la a altres inversions, com per exemple, 36.326.404 a l'ampliació del cementiri, que era una obra que s'autosubvencionava i l'Ajuntament només feia d'intermediari perquè els particulars la pagaven i les tombes estaven venudes. On són aquests doblers?

Com que «gat escaldat d'aigua freda tem» tenim por que no es torni fer un altre embull com aquest i per això hem preferit abstenre'ns.

NOTA

Recordam als nostres simpatitzants i a tothom en general que vulgui posar-se en contacte amb nosaltres que cada setmana som unes quantes hores al nostre local del carrer del Racó nº 8. A la porta hi trobareu sempre l'horari de la propera reunió.

COMPRI PRODUCTES

ETIQUETATS

EN CATALÀ

Unió Mallorquina disconforme amb l'actual traçat de la via de cintura de Campos

El poble de campos immers en una crisi econòmica considerable viu aïllat del benestar, que gràcies al desenvolupament turístic viuen molts de municipis de la resta de Mallorca.

Sabem que gràcies a la protecció del nostre litoral els campaners hem aconseguit per a Mallorca una de les zones més apreciades a tot l'indret. Però a canvi de tot això tenim una manca de prosperitat que gaudeixen altres comunitats les quals s'aprofiten d'aquesta protecció, sense que fins hores d'ara hagim tengut cap mena de compensació per conservar aquest Espai Natural.

Si ara, tenim ja el tassó ple, des de les instàncies superiors el continuen omplint, perquè pareix que no importen a ningú les adversitats d'una comunitat tan petita.

La darrera desfeta ve servida en

forma d'un projecte de construcció d'una via de cintura, que envoltant el nostre poble amb una franja de 75 metres, arrassa amb tot el que es posa per davant, sense tenir en compte una sèrie d'elements que són molt importants per a aquesta localitat i que afecta entre d'altres coses, a l'estructura agrària, al patrimoni arquitectònic, a la circulació de les aigües, i al futur desenvolupament turístic de zones com Sa Ràpita.

El traçat discorre per la part de tramuntana cap a llevant, i enllaça a uns 500 metres del poble, per aquest ordre les carreteres de Porreres, Felanitx, Santanyí i Colònia de Sant Jordi.

Una mostra de la poca atenció disposada pels responsables del projecte vers el traçat d'aquesta via, és que afecta de ple el Molí de Sa Grava, recentment restaurat amb col·laboració de la Conselleria de Cultura. Modifica el llot del Torrent de Son Negre, un dels cabdalosos de la conca de Campos. Destrueix una quantitat

considerable d'horts, els quals són possiblement la més important de les sortides econòmiques del poble.

Així mateix perjudica d'una manera molt especial el problemàtic futur desenvolupament turístic, ja que no es té en compte la connexió amb la carretera de Sa Ràpita i de Ses Covetes.

Aquest Comitè creu i així fa constar que la Via de Cintura, ja que és de «construcció obligatòria»: El menys perjudicial per Campos seria que la ruta de connexió es construís fins a la carretera de Felanitx respectant l'actual traçat, és a dir, per la banda nord i la connexió amb la carretera de la Colònia de Sant Jordi i la de Santanyí, discorria per la part de Migjorn.

I a més seria convenient crear un nombre considerable d'Àrees de Serveis perquè la gent d'aquest poble pugui participar en un desenvolupament econòmic que li permeti la integració de la feina en el seu lloc de viure.

Comitè Local d'Unió Mallorquina de Campos

Bàsquet

Miquel Oliver i Bauçà

Aquest passat mes d'octubre ha duit a Campos l'inici de la competició oficial pels equips de bàsquet campaner. A l'hora d'escriure aquestes retxes l'inici de la temporada es podia qualificar de bò.

L'equip Senior Femení ha iniciat la temporada disputant el trofeu Esports

Serra. En el mes d'octubre han jugat tres partits guanyant de manera clara i amb bon joc al J. Lluçmajor i al GESA Alcúdia, i perdent en la visita que feren al Perles Manacor, on desenvoluparen un joc més bé fluïx, emperò mostraren en tot moment ganes de guanyar. El que sembla ser el seu principal problema són les baixes per lesió, ja que na Francisca Barceló no ha pogut començar la temporada i en els dos primers partits s'han lesionat na Margalida Serra i na Joana Gomila.

Els components del Junior Masculí han estat irregulars en el seu joc. En el primer partit desenvoluparen un bon joc i guanyaren al Porreres. En el segon partit visitaren el primer classificat i malgrat realitzar un partit bò sortiren derrotats d'Artà. Davant del Son Carrió aconseguiren una victòria marcada pel mal partit que realitzaren. En el darrer partit visitaren el Perles Manacor, 2on classificat, on

feren un mal partit, més ben dit: dolent, cosa que es traduí en una nova derrota. Una altre punt a mencionar és que en cap partit han pogut comptar amb tots els jugadors.

L'equip Cadet Femení s'enfrontà en el primer partit al Gràfiques Galmés «A» i senzillament no varen fer res (només aconseguiren 17 punts). Al segon partit les coses foren diferents, jugaren més bé i guanyaren al Sa Pobla.

L'equip Cadet Masculí jugà el su partit federat davant l'Andratx i varen perdre. Els jugadors realitzaren un bon partit emperò pagaren la novatada. Esperem que les coses segueixin així com han començat o millor.

Temps de joc - Futbol

3ª DIVISIÓ

L'equip de 3ª Divisió, després d'un irregular començament, no pareix encara molt acostumat en aquesta categoria i molt haurà de lluitar per no caure dins el pou dels darrers llocs de la classificació. Els resultats que ha obtingut fins ara són aquests:

Campos - At. Ciutadella - 3 - 1
Binissalem - Campos - 3 - 1
Pollença - Campos - 5 - 3
Campos - Sp. Mahonés - 1 - 0
St. Eulàlia - Campos - 2 - 0
Campos - Poblense - 0 - 0
At. Balcars - Campos - 3 - 0
Campos - Montuïri - 0 - 1
Felanitx - Campos - 1 - 0
Campos - Cardessar - 3 - 0

Els partits que li resten per jugar al Campos abans d'acabar la primera volta, i sobretot els partits d'abans de Nadal, són força complicats (Mallorca B, Platges de Calvià, Manacor, Sóller i Badia). Una bons resultats donarien tranquil·litat i farien passar unes festes nadalenques agradables; en cas contrari el Reis d'Orient deixarien carbó al camp municipal d'esports.

JUVENILS

Gens bé han començat els homes de Rafel Garcias la lliga aquest any. Van comptant els partits disputats per derrotes i, a l'hora de redactar aquest escrit només han aconseguit un punt en els 8 partits disputats. Esperem que amb la millora del joc que es fa setmana rera setmana arribin les victòries. Els seus resultats fins ara són aquests:

R. Llull - Campos - 3 - 0
Campos - P. Arrabal - 1 - 2
At. Balcars A - Campos - 5 - 1
Campos - J. Sallista - 1 - 2
S. Francesc A - Campos - 4 - 0
Campos - Poblense - 0 - 1
Patronat A - Campos - 1 - 0
Campos - Arenal - 3 - 3

CADETS

Després d'un bon començament varen venir una sèrie de partits molt complicats que varen impossibilitar sumar cap punt. Una vegada passat aquest mal moment s'espera la seva recuperació i l'ascens uns llocs a la taula classificatòria. Els resultats fins ara han estat:

S. Francesc At. - Campos - 0 - 4
Campos - Sineu - 0 - 1

Cardessar - Campos - 1 - 4
Campos - Poblense - 0 - 5
Campos - Avance - 1 - 2
At. Balcars - Campos - 4 - 0
Campos - J. Sallista - 0 - 1
Xilvar - Campos - 0 - 2
Campos - Murense - 3 - 0

INFANTILS

L'equip infantil ha començat de manera immillorable la lliga ja que ha guanyat tots els partits disputats fins aleshores, manco un, i en conseqüència es troba encapçalant la classificació.

Campos - Badia C.M. - 4 - 1
Llosetense - Campos - 0 - 2
Campos - Xilvar - 13 - 0
Murense - Campos - 0 - 3
Campos - Petra - 6 - 0
Olímpic - Campos - 1 - 0

BENJAMINS

Els benjamins, malgrat el seu començament renquejant, poc a poc van agafant el ritme de competició; per aquest motiu aviat pujaran llocs en la classificació. Els seus resultats han estat aquests:

R. Llull - Campos - 1 - 1
Campos - Montuïri - 2 - 2
J. Sallista - Campos - 4 - 3
Campos - Sta. Maria - 9 - 0

FUTBOL-7

L'equip de Futbol-7 està destrossant, setmana rera setmana, a quants rivals se'ls posen per davant. Han guanyat tots els partits disputats i tots de manera escandalosa, demostrant una superioritat clara. Els resultats són aquests:

Campos - Santanyí - 12 - 0
Badia C.M. - Campos - 1 - 13
Campos - Pto Cristo - 15 - 0
Escolar - Campos - 1 - 9

TEMPS DE JOC - FUTBOLET SENIOR

L'equip senior és dels equips que també ha començat de manera irregular la temporada. Han combinat victòries espectaculars amb derrotes humiliants en una categoria que, després de la seva reestructuració, potser sigui més assequible que mai. Els seus resultats han estat aquests:

F.S. Campos -
Bar Ca'n Domingo - 2 - 2
Royal Palma - F.S. Campos - 0 - 8
F.S. Campos -

Polícia Local Palma -
F.S. Campos - P.d'Inca -
F.S. Campos - Santanyí - 2 - 1

BENJAMINS

L'equip benjamí, de nova creació, és un equip que pertany al C.E. Campos i que intenta arreplegar, juntament amb l'equip d'iniciació -del que parlarem un altre dia- els nins més petits (7-8 anys) i que encara no han començat a jugar a futbol. Seran una espècie de plataforma que els conduirà a l'equip de futbol-7.

En el seu primer partit de lliga varen perdre de manera rotunda contra el C. El Temple pel resultat de 2-9.

Pep Toni Sala

FORA DE BANDA LA CURSA HA COMENÇAT

La cursa de la Tercera Divisió ja duu 1/3 de la competició. Tots els participants, que durant la pretemporada havien intentant trobar l'onze ideal, han procurat agafar una bona posició a la graella de sortida. El Campos no va voler ser una excepció i, després d'una gran pretemporada, va començar la lliga amb una demostració de força i poder goleador que va fer pensar a més d'un que la Tercera seria una espècie de passeig militar per l'equip campaner. Han bastat els deu primers partits disputats perquè els més triomfalistes tornassin a tocar amb els peus en terra. Els resultats han demostrat que ningú no regala res i que si el Campos vol mantenir la categoria haurà de suar, i molt, tots els punts; també l'afició haurà de saber estar en el lloc que li correspon, que no és altre que al costat de l'equip en tot moment, a les verdes i a les madures. Encara queda molt de camí per recórrer, però no val badar, ni tampoc ser derrotistes massa prest, ni tampoc pensar que no tenim res a fer en la cursa futbolística estel·lar de les nostres illes.

Pep Toni Sala

C. E. Pesca Campos

Pescar peix o deixarles?

Abans de parlar de cap peix hem d'agrair i felicitar els nou pescadors de submarina per la feina que varen fer el passat diumenge dia 11 de setembre. En una iniciativa del C.E. de Pesca Campos, amb la col.laboració de l'Ajuntament, es volia netejar les aigües de Ses Covetes, Es Trenc i Sa Ràpita. Durant tot el matí els pescadors anaren treient tota la brutícia que trobaven dins el fons de la mar -pots, llaunes, plàstics, rodes de cotxe, una bicicleta, etc.-. Molt bé pels participants en aquesta prova, molt bona la iniciativa del C.E. de Pesca Campos i esperem que no faci falta repetir aquesta prova moltes vegades.

REGULARITAT

Entrant ja en competició, cal destacar la quarta prova de Regularitat, 18 de setembre, que va ser molt bona per la quantitat de peix agafat en les quatre hores que dura una prova. Els millors foren

- 1er. Antoni Salas: 3665 grs.
- 2on. Antoni Lladó: 3450 grs.
- 3er. Miquel Salom: 2250 grs.
- 4t. Batomeu Salas: 2235 grs.
- 5è. Sebastià Forner: 2105 grs.

GRUMEIG

El dia 9 d'octubre es disputà la darrera prova de grumeig. Hi havia premi a la peça major i molts de pescadors confiaven en les seves peces per dur-se'n el premi ja que hi hagué peixos molt «guapos» com una salpa de 670 grs de Joan Mas o una altra de 600 grs d'en Toni Lladó. Finalment, i no degut a una sola peça sino a un bon grapat, la classificació de la prova acabà així:

- 1er. Baltasar Font
- 2on. Joan Mas
- 3er. Gori Rigo
- 4t. Antoni Lladó
- 5è. Tomeu Julià

CAMPIONAT DE BALEARS DE ROQUER

Una altra de les proves disputades fa poc és el Campionat de Balears de Roquer on hi participaren 6 representants del C.E. de Pesca Campos. El

millor resultat l'aconseguí Francesca Villalonga que, per només 60 grs, no va quedar segona, va quedar en quart lloc en la categoria de Dames.

SOPAR SOCIAL

El passat 22 d'octubre, a les 19:30 a Sa Canova, va ser el dia en que el C.E. de Pesca Campos va celebrar la seva Festa Social. I aquí sí que se'n varen veure de pescadors i no tan pescadors. Com cada any es va comptar amb la col.laboració d'entitats i particulars per les rifes posteriors al sopar, moment que també s'aprofità per repartir el trofeu de la prova social de dia 4 de setembre.

TROFEU ANDREU LÓPEZ

I ja fora de les costes que els pescadors campaners tenen avesades, 9 d'ells anaren, el passat dia 30 d'octubre, fins a Alcúdia per participar a la 10ena edició del Trofeu Andreu López en la modalitat de Surf Casting. En aquesta prova hi participaren tots els clubs de les Balears, fet que provocà que hi hagués molts de participants - 178 a la categoria senior-. La Platja d'Alcúdia va ser l'escenari de la prova i el bon temps va animar a més d'un a entrar dins l'aigua per llançar una mica més enfora. Una vegada finalitzada la prova va tenir lloc l'entrega de trofeus. En aquests aspectes s'ha de destacar la primera posició de Jaume Benito del club A.P.D.A., que va agafar una dorada de 2638 grs, i la bona classificació dels campaners Tomeu Salas, classificat en el lloc 34, i de Jaume Clar, que va quedar en el lloc 37.

Jaume Clar.

RESSÒ

Revista mensual

ANY 7

Novembre 1994 • N.º 64

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Eports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitja

Coordinadora Publicitat:

Maria Bauçà

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

FOTO PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

L'Esport es mou... per Ruanda

Sota aquest lema es van realitzar diferents actes esportius dins el marc de la Fira d'Octubre Campos'94.

El primer acte programat era un partit de futbol per Dijous dia 20, que havia d'enfrontar al C.E. Campos de 3a divisió amb el R.C.E. Mallorca de 2a A. Aquest partit no es va poder disputar a causa de la pluja, emperò es va acordar que el primer dia que el compromís d'ambdós equips ho permetés es jugaria el partit. En un principi sembla que serà dia 8 de desembre.

Divendres 21 es va córrer la X Milla Urbana. S'ha de dir que malgrat que aquesta carrera es va córrer en dia feiner i no hi havia premis ni trofeus, hi van participar 82 atletes repartits en diferents categories, permetent que els campaners gaudissin un cop més d'una bella mostra d'aquest esport.

Al Club de Tennis Campos el dissabte 22 hi van poder veure una exhibició de tennis, a la qual hi participaren:

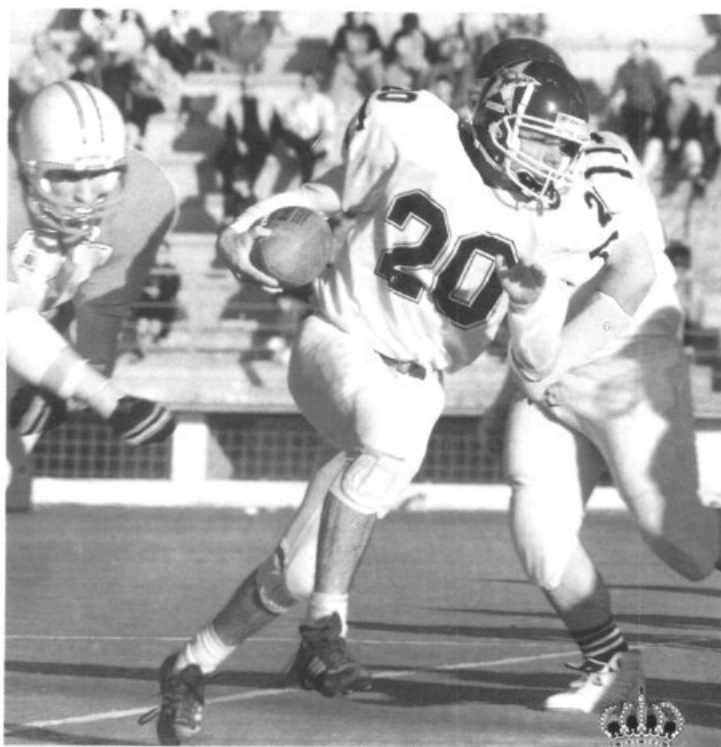
- Pedro Fontanet (Campió Absolut de Balears l'any 90) contra Cristian Mozón (Campió de Balears Júnior).

- Carolina Rojas (Campiona de Balears Cadet i Junior i Sub-campionat Absoluta) s'enfrontà a Mònica Amador (Primera Classificada del rànking Balear Cadet).

- Antoni Noda (ex-jugador de primera estatal a l'any 81) contra Andreu Lladó (primer jugador local).

Amb aquest tres partits els aficionats campaners al tennis van gaudir d'uns partits molt espectaculars.

Diumenge 23 es va fer el més novedós i en cert punt espectacular:

un partit de futbol americà d'exhibició dels Calvià Voltors. Al llarg del partit les diferents jugades eren comentades i això va fer que els campaners sabessin que estaven veient, a més de gaudir de la seva espectacularitat. La llàtima va ser que el partit coincidí amb el que jugava el Campos a Felanitx i això baixà l'assistència de públic.

Pel que respecte al recaptat dir que està al voltant de les 150.000 pessetes. Això demostra que Campos respon un cop més a la crida dels necessitats ja sia pagant entrada o col·laborant en les despeses d'organització, com han fet diverses empreses.

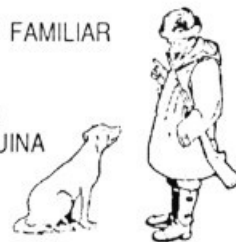
M. O.

35

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SEN

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5

Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Sa Joieria

Argenteria i Rellotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

Fusteria

"Can Fuster"

FUSTERIA EN GENERAL
MOBLES DE CUINA I BANY

Carrer de L'era d'En Tem, 3 • Tel. 65.28.26
07630 CAMPOS

PIL·LARÍ, L'AUTÈNTICA "LLET MALLORQUINA".

La llet que beus cada dia és essencial per a la salut,
pren-la amb totes les garanties, pren "Llet Mallorquina".
Ben aviat la Llet Pil·larí, sortirà amb el nom de "Llet
Mallorquina" perquè és totalment d'aquí.

*Consumeix
la nostra llet, aquesta
sí que és bona i nostra.*

